

PRZEGLĄD UNIwersytecki

Pismo Uniwersytetu Wrocławskiego

Nr 3 (26)

Rok IV
marzec
1998

Cena 1 zł

ISSN 1425-798X

*Białe czapki - symbol wrocławskich wydarzeń marcowych 1968 roku -
zainicjowane przez studentów V roku Wydziału Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego.
Cezary Kaszewski, autor wspomnień o Marcu '68 (p. str. 7) drugi od lewej z książką*

Pogodnych Świąt Wielkanocnych życzy Redakcja

PERSONALIA

KOMISJA ZAKŁADOWA NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO

W wyniku wyborów do władz Związku "Solidarność",
które odbyły się 7 marca br.

● dr ANDRZEJ DĄBROWSKI z Inst. Fizyki Dośw., ponownie
został wybrany przewodniczącym Komisji Zakładowej.

W skład Komisji weszły następujące osoby:

- dr CZESŁAW MALCZEWSKI z Inst. Pedagogiki
- dr MAREK KINSTLER z Inst. Historii Państwa i Prawa
- dr STANISŁAW JAKUBOWICZ z Inst. Fizyki Dośw.

- dr JÓZEF MLECZKO z Inst. Mikrobiologii
- dr ZYGMUNT MASTERNAK z Inst. Prawa Cywilnego
- dr ANDRZEJ VOGT z Zakładu Podstaw Chemii
- dr RYSZARD ADAMSKI z Inst. Zoologicznego
- dr ANNA SUDER-MORAW z Inst. Botaniki
- dr JERZY PIĄTKOWSKI z Inst. Mikrobiologii
- HALINA KOCZUT - Sekretariat Komisji

NOMINACJE, HABILITACJE, DOKTORATY, PODZIĘKOWANIA

□ Stopień doktora habilitowanego otrzymali:

23 lutego 1998r.

dr EDYTA JAKUBOWICZ z Instytutu Geograficznego
dr habilitowana nauk o Ziemi w zakresie geografii, na podstawie pracy
Struktura przestrzenna obsługi ludności, jako podstawa regionalizacji węzłowej.

dr ELŻBIETA JAŃSKA z Instytutu Biochemii i Biologii Molekularnej
dr habilitowana nauk biologicznych w zakresie biochemii, na podstawie pracy
Organizacja i zmienność genomu mitochondrialnego roślin wyższych.

dr BEATA KATARZYNA OCIEPKA z Instytutu Badań Niemcoznawczych i Europejskich
dr habilitowana nauk humanistycznych w zakresie nauki o polityce - międzynarodowych stosunkach
politycznych, na podstawie pracy
*Związek Wypędzonych w systemie politycznym RFN i jego wpływ na stosunki polsko-niemieckie
1982 - 1992.*

□ Stopień doktora otrzymali:

15 stycznia 1998r.

mgr ANDRZEJ DUNAJSKI z Instytutu Botaniki
dr nauk biologicznych w zakresie biologii, na podstawie pracy
Ekologia mszaków pasa hydrobiontów wód płynących zlewni Łomnicy w Karkonoszach.
Promotor: prof.dr hab. Ewa Bylińska

24 lutego 1998r.

mgr EDYTA KOTYŃSKA z Biblioteki Uniwersytetu Wrocławskiego
dr nauk humanistycznych w zakresie bibliografii - czasopiśmiennictwa, na podstawie pracy
Monografia czasopisma "Bunzlauische Monatschrift" (1774 - 1807, 1811 - 1813, 1816 - 1818).
Promotor: prof.dr hab. Konrad Gajek

27 lutego 1998 r.

mgr JACEK JODŁOWSKI, doktorant z Instytutu Filozofii
dr nauk humanistycznych w zakresie filozofii, na podstawie pracy
Rozumienie języka i sztuki w hermeneutyce H.G. Gadamera.
Promotor: prof.dr hab. Józef Kosian

mgr KATARZYNA ZAMORSKA, doktorantka z Instytutu Filozofii
dr nauk humanistycznych w zakresie filozofii, na podstawie pracy
Teologia wyzwolenia w ujęciu Gustavo Gutiérreza.
Promotor: prof.dr hab. Henryk Pisarek

□ Prof. RYSZARD MASTALSKI, dyrektor Instytutu Nauk Administracyjnych UW. został członkiem nowej, 12-osobowej Rady Legislacyjnej, powołanej na 4-letnią kadencję przez premiera Jerzego Buzka. Przewodniczącym tego doradczego gremium dla rządu w zakresie stanowienia prawa i oceny jego stanu został b. przewodniczący Trybunału Konstytucyjnego Andrzej Zoll.

Das Präsident
der
Bundesrepublik Deutschland

Bonn, den 19. Februar 1998

An den
Rektor der Universität Breslau
Herrn Prof. Dr. Roman Duda

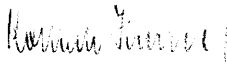
B r e s l a u

Magnificenz,

nach meiner Rückkehr nach Deutschland möchte ich Ihnen nochmals von ganzem Herzen für die Verleihung der Ehrendoktorwürde Ihrer Universität danken. Die Gelegenheit, meine Überlegungen zu "Breslau an der Kreuzung der Kulturen" zur Diskussion zu stellen, war für mich hochwillkommen.

Die würdige Feierstunde in der prachtvollen Aula Leopoldina und die Erinnerung an Ihre herzliche Gastfreundschaft bleiben meiner Frau und mir stets unvergessen.

Mit meinen besten Wünschen

Prezydent
Republiki Federalnej Niemiec

Bonn, 19. Luty, 1998r.

Rektor
Uniwersytetu Wrocławskiego
Pan prof. dr Roman Duda

Magnificencjo,

po moim powrocie do Niemiec chciałbym Panu jeszcze raz podziękować z całego serca za przyznanie tytułu doktora honoris causa Pańskiego Uniwersytetu. Okazja wyrażenia swoich refleksji w dyskusji "Wrocław na skrzyżowaniu kultur" była dla mnie bardzo cenna.

Uroczyste godziny spędzone w okazałej Auli Leopoldina oraz wspomnienie Pańskiej serdecznej gościnności pozostaną na zawsze w pamięci mojej i mojej żony.

Z najlepszymi życzeniami

(-) Roman Herzog

KRONIKA

□ 2 marca '98r. zakończyła się wystawa "Polska Książka Naukowa", zorganizowana przez Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego w siedzibie Instytutu Polskiego w Paryżu. Oprócz pozycji książkowych na wystawie znalazły się również materiały informacyjne o Uczelni. Wystawa, która trwała przez 9 tygodni, cieszyła się znacznym zainteresowaniem nie tylko Polaków, ale również przedstawicieli francuskiego życia kulturalnego i naukowego.

□ 4 marca '98r. w Akademii Rolniczej we Wrocławiu obradowało Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola. Bogusław Litwiniec, twórca teatru "Kalambur" poinformował rektorów o podjęciu, przez Stowarzyszenie Członków Zespołu Kalambur, prób wznowienia nieistniejącego od kilku lat teatru Kalambur, który kultywując tradycje sceny studenckiej mógłby stać się centrum kultury akademickiej. Rektorzy zdecydowali, po uzyskaniu zgody Senatów swoich uczelni, o wytypowaniu Uniwersytetu lub Politechniki do udziału w przetargu na wynajem sali teatru Kalambur i utrzymywanie jej przez dwa lata. Dyskutowano także tezy i postulaty na planowane z końcem marca spotkanie z ministrem Andrzejem Wiszniewskim, przewodniczącym Komitetu Badań Naukowych. Na temat roli szkolnictwa wyższego we Wrocławiu i regionie rektorzy postanowili dyskutować na kolejnym spotkaniu. Przewodniczącą, prof. Roman Duda, zaproponował

władzom miasta podpisanie umów o współpracy z uczelniami, na wzór zawartych już porozumień z Politechniką i Uniwersytetem. Dr Marian Łukaszewicz, prezes Towarzystwa im. Edyty Stein, uzyskał zgodę rektorów na pomoc w sfinansowaniu monografii *Edyta Stein w kulturze polskiej*, która zostanie wręczona przez autorów i przedstawicieli środowiska akademickiego papieżowi Janowi Pawłowi II, podczas uroczystości kanonizacji Bł. Edyty Stein, 11 października w Rzymie. Kolegium Rektorów objęło honorowym patronatem Koncert Wielkopostny, w którym wystąpią zespoły kameralne i chór UW. "Gaudium". Prof. Jerzy Mrozik zaprosił rektorów na uroczystość jubileuszu 50-lecia Akademii Muzycznej, który obchodzony będzie 9 maja w Auli Leopoldyńskiej, a zakończy się koncertem w Studio Polskiego Radia we Wrocławiu.

□ W dniach 11-14 marca '98r. w Hali Ludowej miały miejsce IV Dolnośląskie Prezentacje Edukacyjne TA-RED '98, pod honorowym patronatem Barbary Labudy, sekretarza stanu w Kancelarii Prezydenta RP, Grażyny Tomaszewskiej, kuratora oświaty we Wrocławiu i prof. Romana Dudy, przewodniczącego Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola. Swoje oferty dydaktyczne zaprezentowały państwowe i prywatne szkoły średnie, policealne i wyższe. Oferowany był informator o szkołach wyższych Polski południowo-zachodniej. Prezentacjom

towarzyszyły warsztaty dla nauczycieli, rodziców i młodzieży oraz projekcie filmów edukacyjnych. Warsztaty pedagogiczne zorganizowało m.in. Centrum Pomocy Dydaktycznych UW_{r.}, które istnieje w Kolegium Nauczycielskim Pedagogiki od 3 lat. Centrum propaguje wśród nauczycieli aktywne i interakcyjne metody pracy z wykorzystaniem nowoczesnych pomocy dydaktycznych i międzynarodowych systemów edukacyjnych. Jeden z nowoczesnych systemów edukacyjnych - Matematyka Konkretna - był przedmiotem międzynarodowej konferencji zorganizowanej przez Centrum Pomocy Dydaktycznej, w listopadzie 1996 roku, z udziałem twórców tej koncepcji prof. F. J. Kunha i prof. J. Floera (Niemcy). Osiem wydziałów Uniwersytetu przedstawiło na Prezentacjach TARED '98 swoje oferty dydaktyczne, które cieszyły się dużym zainteresowaniem wśród młodzieży. Młodzież z klas dziennikarskich odnotowywała bogate wydarzenia Dolnośląskich Prezentacji Edukacyjnych w biuletynie "Taredka". Główne nagrody patronów i organizatorów, wraz ze statuetką TAREDZIKA, za ofertę edukacyjną i formy jej prezentacji otrzymały: XII Liceum Ogólnokształcące we Wrocławiu, Medyczne Studium Zawodowe nr 1 we Wrocławiu, Zespół Szkół Rzemiosł Artystycznych w Jeleniej Górze oraz Wyższa Szkoła Zarządzania w Legnicy.

□ 18 marca '98 r. w Auli Leopoldyńskiej odbył się Konkurs Krasomówczy dla studentów prawa UW_{r.}, pod honorowym patronatem rektora Uniwersytetu Wrocławskiego, prof. Romana Dudy, zorganizowany przez wrocławski oddział Europejskiego Stowarzyszenia Studentów Prawa ELSA. Wybrane w wyniku losowania pary studentki przedstawiły 15-minutową mowę obrończą i prokuratorą oraz 5-minutową replikę w sprawie z zakresu prawa karnego lub cywilnego. Jury, m.in. prof. Zdzisław Kegel, prof. Stanisław Kaźmierczyk, prof. Edward Gniewek i prof. Jan Miodek, pod przewodnictwem prezesa Sądu Wojewódzkiego, Franciszka Marcinowskiego, oceniło poprawność zakwalifikowania omawianej sprawy i logikę jej uzasadnienia oraz poprawność językową uczestników konkursu. Zdobywcą II miejsca w konkursie został Marcin Strzeszyński, student V roku prawa UW_{r.}; pierwszego miejsca nie przyznano.

□ W dniach 18 - 21 marca '98 r. na Politechnice Wrocławskiej odbyły się IV Wrocławskie Targi Książki Naukowej. W konkursie na najlepszą szatę graficzną, z podziałem na cztery kategorie, sukces odniosły tytuły: "Rozprawa Jana Zamoyskiego o senacie rzymskim" Wydawnictwa Marii Curie-Skłodowskiej - w kategorii książki humanistycznej, "Mechanika. Statystyka" Wydawnictwa AGH z Krakowa - w kategorii technicznej, "Analiza danych" PWN - w kategorii matematyczno-przyrodniczej oraz "Słownik uzbrojenia historycznego" PWN - w kategorii popularno-naukowej.

□ 24 marca '98r. JM Rektor, prof. Roman Duda, przebywał z wizytą roboczą w Pradze w Uniwersytecie Karola. Efektem wizyty było podpisanie umowy o współpracy między oboma uniwersytetami, którą sygnowali rektorzy Uniwersytetu Wrocławskiego, prof. Roman Duda i Uniwersytetu Karola, prof. Karel Malý. Umowa obejmuje współpracę w zakresie politologii, historii, filologii, archeologii, zoologii, hydrogeologii, geografii, chemii, botaniki. Uniwersytet Karola jest najstarszym europejskim uniwersytetem na północ od Alp - istnieje od 1348r.

□ W dniach 25 - 29 marca '98 r. międzynarodową konferencję nt. "Obraz nowej kobiety w europejskim modernizmie i procesach modernizacyjnych XX wieku" zorga-

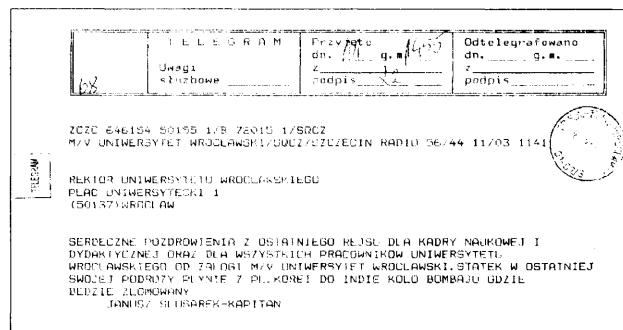
nizował Instytut Filologii Germańskiej, pod kierunkiem naukowym dr Mirosławy Czarneckiej, wraz z Europejskim Uniwersytetem VIADRINA we Frankfurcie nad Odrą. Uczestnikami tego spotkania było trzydziestu naukowców z Polski i Niemiec, a wśród nich światowej sławy literaturoznawca prof. Inge Stephan z Berlina, specjalizujący się w dziedzinie teorii feministycznej.

□ W dniach 25 - 27 marca '98 w Instytucie Filologii Polskiej odbyła się międzynarodowa konferencja naukowa pn. "Stan świadomości normatywno-stylistycznej", w której wzięło udział czterdziestu trzech referentów, reprezentujących polskie ośrodki akademickie oraz Brno i Ostrawę. Podczas trzydniowych obrad przedstawiciele Uniwersytetów: Warszawskiego (m.in. prof. Halina Sadkiewicz i prof. Andrzej Markowski), Jagiellońskiego (prof. Jadwiga Kowalikowa), Adama Mickiewicza (prof. Tadeusz Zgółka), Opolskiego (prof. Stanisław Gajda), Szczecińskiego, Łódzkiego, UMCS i KUL oraz Wyższych Szkół Pedagogicznych Zielonej Góry i Bydgoszczy dyskutowali na temat stanu języka polskiego, jego tendencji rozwojowych i postaw Polaków wobec języka, rozumianego jako dobro kultury. Grupa referentów skupiona była wokół polszczyzny dziennikarzy, inna - odnosiła się do problemów kształcenia polonistycznego w szkołach i na studiach. Świadomość językowa potraktowana została jednak szerzej, jako obszar ujawniania się kompetencji, sprawności językowej różnych grup użytkowników języka. Konferencje zainaugurowali w Auli Leopoldyńskiej prof. Władysław Dynak, prorektor UW_{r.}, i prof. Jan Miodek, kierownik naukowy spotkania. Kolejne sesje obrad odbywały się w murach Wydziału Filologicznego. Organizatorami konferencji byli doktoranci Instytutu Filologii Polskiej: mgr Monika Zaśko-Zielińska i mgr Igor Borkowski. Zwieńczeniem spotkania będzie przygotowywany do druku tom materiałów.

□ 27 marca '98 w sali Senatu członkowie Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola spotkali się z przewodniczącym Komitetu Badań Naukowych, prof. Andrzejem Wiszniewskim. Dyskutowano sprawy dotyczące współpracy pomiędzy uczelniami a KBN. Minister Wiszniewski poinformował, że środki budżetowe na badania własne wzrosły o 15 %, a na działalność statutową o 23 %, wyniosą więc odpowiednio 115% i 123 % w stosunku do zeszłorocznego przydziału. Nie będą rozpatrywane wnioski o zmianę kategoryzacji, gdyż podział środków na 1998 r. został już dokonany, a w roku 1999 planuje się odejście od dotychczasowej kategoryzacji przy podziale środków. KBN zamierza oprzeć się na produktywności nauki w wymiarze punktowym, czyli na nowej kategoryzacji ciągłej, opartej na ilorazie ilości liczących się publikacji do ilości pracowników jednostki podlegającej ocenie. Minister dodał, że na współpracę z zagranicą KBN przeznaczą 2% swojego budżetu, z tego finansuje składki do organizacji międzynarodowych w wysokości 10 mln dol. rocznie, konferencje międzynarodowe, wyjazdy zagraniczne i realizacje projektów wynikających z umów międzyrządowych lub programów wykonawczych. KBN zamierza więc przesunąć na uczelnie decyzje dotyczące programów wykonawczych i konferencji naukowych. Minister poinformował o zwiększeniu o 11% środków na finansowanie importu czasopism naukowych, które będą przekazywane bezpośrednio jednostkom naukowym w wyodrębnionej dotacji na badania statutowe. Zmalało natomiast o 15% dofinansowanie działalności ogólnotechnicznej, o 24% zmniejszona została dotacja na inwestycje. Prof. Wiszniewski uważa, że pozostanie, bez zmian, 1,3% udział

środków w PKB na naukę i szkolnictwo wyższe, gdyż ta wielkość wynika ze średniookresowej strategii Balcero-wicza. Minister z dużym entuzjazmem zakomunikował wejście Polski do V Ramowego Programu Unii Europejskiej na razie jako aplikanta. Jest to program naukowy Unii, który finansować będzie badania naukowe. Podstawą udziału w tym programie będzie konieczność wniesienia w ciągu 4 lat składek w wysokości 14-16 mld ECU, które można odzyskać, przystępując do planowanych o stycznia 1999r. czterech konkursów rocznie. Minister apelował o składanie projektów, obejmujących priorytetowe obszary badawcze, a mianowicie: poprawę jakości życia, badania społeczno- informacyjne przyjazne ludziom, wzrost konkurencyjności i innowacyjności, ekosystemy, problemy energetyczne, potencjał ludzki i badania socjologiczne. Aplikacyjne nastawienie Unii zmierza do zastosowania badań przeprowadzonych we współpracy z partnerem zagranicznym w praktyce gospodarczej. Przewodniczący KBN zachęcił do korzystania z kampanii informacyjnej Komitetu na stronach WWW w Internecie: <http://eris.kbn.gov.pl/PL.-asc/index.html>. W części roboczej

Kolegium Rektorów podjęło dwie uchwały, pierwszą nawiązującą do mijającej w marcu trzydziestej rocznicy wydarzeń marcowych z 1968 roku (p. str. 8), a drugą wyrażającą uznanie dla wieloletniej pracy pani mgr Grażyny Tomaszewskiej-Ćupaila na stanowisku kuratora oświaty województwa wrocławskiego (p. str. 20). Po obradach minister Wiszniewski spotkał się z dziennikarzami na konferencji prasowej.

Stoisko Instytutu Nauk Politycznych Uniwersytetu Wrocławskiego na Dolnośląskich Prezentacjach Edukacyjnych TARED '98 cieszyło się zainteresowaniem odwiedzających

Prof. Roman Duda wręcza nagrodę Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola, patrona TARED-u, dyrektorowi Zespołu Szkół Artystycznych w Jeleniej Górze

Umowę o wzajemnej współpracy pomiędzy Uniwersytetem Wrocławskim a Uniwersytetem Karola w Pradze podpisują Rektorzy prof. Roman Duda i prof. Karel Malý

Przewodniczący KRUWiO prof. Roman Duda i przewodniczący KBN prof. Andrzej Wiszniewski w sali Senatu UW. podczas spotkania z członkami Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola

Z OBRAD SENATU

11 marca 1998

Obradom przewodniczył Rektor, prof. Roman Duda, który wręczył akty mianowania na stanowisko profesora.

* * *

W części roboczej Senat przyjął wniosek dotyczący

mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego prof.dr. hab. TADEUSZA ŻABSKIEGO w Instytucie Filologii Polskiej.

mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas nie określony:

dr hab. KRYSZTYNY GABRYJELSKIEJ w Instytucie Filologii Romańskiej,

dr hab. ALICJI KARGUL w Instytucie Pedagogiki,

dr. hab. JÓZEFA KOSIANA w Instytucie Filozofii,

dr. hab. ZDZISŁAWA ŁATAJKI w Zakładzie Chemii Teoretycznej i Fizyki Chemicznej,

dr. hab. TADEUSZA RADONIA w Instytucie Fizyki Doświadczalnej,

dr hab. ZOFII SIENKIEWICZ w Katedrze Prawa Karnego Materialnego,

dr. hab. WOJCIECHA SITKA w Instytucie Socjologii,

dr. hab. MARKA WINIARCZYKA w Instytucie Historycznym.

mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego na 5 lat

dr. hab. JACKA GIEZKA w Katedrze Prawa Karnego Materialnego,

dr. hab. ROMUALDA J. POMORSKIEGO w Instytucie Zoologicznym.

przyjęcia opinii prof.dr. hab. Romualda Gellesa o zasługach dr. PRIMO NEBIOLI - Kandydata do tytułu doktora honoris causa Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu.

utworzenia dwuletnich licencjackich studiów filologii polskiej dla absolwentów nauczycielskich kierunków studiów wyższych pragnących uzyskać uprawnienia do nauczania drugiego przedmiotu.

zmiany nazwy Zaocznego Kolegium Historii na Wieczorowe Kolegium Historii oraz zmiany systemu nauczania historii z zaocznego na wieczorowy.

powołania jednostki naukowo-usługowej "Pracownia Rentgenografii Strukturalnej" w strukturze Wydziału Chemii.

Senat oddalił wniosek dotyczący

zatwierdzenia opracowanego arkusza ocen pracy i protokołu egzaminu licencjackiego, kierując go powtórnie do senackiej Komisji Nauczania.

Senat przyjął wniosek dotyczący

poparcia projektu ustawy o zawodzie diagnosty laboratoryjnego i samorządzie zawodowej diagnostyki laboratoryjnej.

Uchwała

Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego

Senat wyraził poparcie dla uchwały Rady Wydziału Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego z

19.02.1998 roku popierającej starania Zarządu Głównego Diagnostyki Laboratoryjnej o zatrudnianie w laboratoriach analitycznych Służby Zdrowia absolwentów uniwersyteckich kierunków biologii, biotechnologii, biochemii i ochrony środowiska.

Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola w sprawie utrzymania sali teatru Kalambur.

Uchwała

Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego

Senat Uniwersytetu Wrocławskiego wyraził zgodę na współudział naszej Uczelni w dofinansowaniu utrzymania sali teatru Kalambur przez okres 2 lat, proporcjonalnie do ilości naszych studentów

projektu uchwały w sprawie wydarzeń marcowych, zaproponowanej przez prof. Franciszka Połomskiego

Uchwała

Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego

Senat Uniwersytetu Wrocławskiego przypomina, że w tych dniach mija trzydziesta rocznica wydarzeń marcowych z 1968 roku, wystąpienia studentów najpierw w Warszawie, a później także w innych ośrodkach akademickich, w tym we Wrocławiu. Wystąpienia te zapoczątkowały protest społeczny przeciwko istniejącemu wtedy reżimowi, a stłumione, pociągnęły za sobą represje, które boleśnie dotknęły osoby pochodzenia żydowskiego.

Wydarzenia te były sprzeciwem wobec niegodziwości systemu autorytarnego w Polsce, który wyszedł ze środowisk uniwersyteckich. Tą grupą społeczną, która wtedy protestowała przeciw wszechmocy PZPR była inteligencja, a w protestach uczestniczyli także studenci i pracownicy Uniwersytetu Wrocławskiego, protestowało całe środowisko akademickie Wrocławia i protestujący doświadczili szerokiego poparcia ze strony mieszkańców Wrocławia. Ówczesni władcy PRL, pod hasłem walki z syjonizmem, pozbawili stanowisk, miejsc pracy i obywatelstwa wielu Polaków pochodzenia żydowskiego, które to obywatelstwo należy przywrócić. Winą za te bolesne w skutkach decyzje ponosi nie społeczeństwo polskie, lecz rządząca wtedy partia i jej przywódcy, a my dziś, tak jak i wtedy, nie aprobujemy metod i represji, do których sięgnęły władze.

Marzec 1968 roku stanowi istotną cezurę w historii uniwersytetów polskich i ważne wydarzenie w walce o wolność i suwerenność Polski.

Senat zaopiniował pozytywnie

wnioski o przyznanie nagród Ministra Edukacji Narodowej dla nauczycieli akademickich.

Senat wysłuchał informacji w sprawie

prac nad wniesieniem poprawek do Statutu Uniwersytetu Wrocławskiego.

wysokości płac w Uniwersytecie Wrocławskim na tle innych uczelni.

TRZYDZIESTA ROCZNICA WROCŁAWSKIEGO MARCA '68

MÓJ POCZĄTEK MARCA '68

Ten moment w czasie strajku okupacyjnego był dla mnie najbardziej dramatyczny: wróciłem na Uniwersytet z Politechniki, gdzie odbyło się któreś z rzędu spotkanie przedstawicieli studentów wrocławskich uczelni. Rozstając się z Władkiem Sidorowiczem z Akademii Medycznej i Wackiem Jakackim z Politechniki, mówiliśmy jak ważne jest utrzymanie 48. godzinnego strajku. Byliśmy przekonani, że nie powinien on trwać ani godziny krócej. W owym czasie słowo "strajk" w oficjalnym języku w ogóle nie występowało. "Władza ludowa" była na strajk szczególnie uczulona i wszelkimi sposobami chciała doprowadzić do jak najrychlejszego jego zakończenia. Z Politechniki przywoziłem w rękopisie kolejną wspólnie zredagowaną ulotkę, którą dałem kolegom w sali Balzera (stacjonowali w niej studenci prawa) do dalszego ręcznego przepisywania. Te ulotki były dla nas szczególnie ważne – właściwie wszystko co oficjalna propaganda mówiła o wydarzeniach marcowych było obrzydliwe, a treść i styl prasy (także radia i telewizji) doprowadzał nas do prawdziwego wrzenia. Ulotki studenckie miały informować wrocławian o istocie naszego protestu. Stałem blisko drzwi kiedy Jan Mazur z polonistyki powiedział głośno: - W auli Leopoldina przemawia rektor Jahn.

Rektor mówił z wyraźnym przejęciem i wzruszeniem. Wyczuwało się że jest całą duszą z nami. Ostatnie zdanie jego wystąpienia było jednak zupełnie nie oczekiwane: - Strajk uważam za zakończony – powiedział. W trakcie przemawiania rektora podchodziłem coraz bliżej podium. Po ostatnich jego słowach – pełna konsternacja. Rektor oddał mikrofon Januszowi Zaporowskiemu, który prowadził wiec w auli. Ten widząc, jak przechodzę z trudem do

pierwszych rzędów i chcę coś powiedzieć, oddał mi mikrofon. Zaczęłem mówić i głosu swojego nie słyszałem, mikrofon został wyłączony. Po chwilowym zamieszaniu uruchomiono go na powrót. Mówiłem o spotkaniu na Politechnice, które odbyło się niemal przed chwilą i o postanowieniu, że będziemy do końca razem. – Nie możemy zostawić Akademii Medycznej samej. Rektor uznał strajk za zakończony, ale przecież nie za nielegalny – zakończyłem. Tego, czy ktoś jeszcze po mnie przemawiał i ile czasu upłynęło do momentu, w którym rektor Jahn wrócił do auli i jednoznacznie zakomunikował o jego legalności - dokładnie nie pamiętam.

* * *

O tym co stało się w marcu w Warszawie (przede wszystkim o protestach po zdjęciu "Dziadów" i pobiciu studentów) dowiedziałem się tuż po tych zdarzeniach, kiedy do Wrocławia na "Jazz nad Odrą" przyjechało wielu warszawiaków. Było wśród nich paru znajomych, którzy zrelacjonowali te wydarzenia. Mieszkałem wtedy w akademiku przy Komuny Paryskiej i na pierwszym, trwającym do późnych godzin nocnych zebraniu mieszkańców, zdałem relację z tego, co usłyszałem od bezpośrednich świadków zdarzeń. Na zebraniu tym ustaliliśmy, że niezbędne jest porozumienie się z innymi domami studenckimi i do kontaktów z nimi oddelegowano mnie.

Cezary Kaszewski

Autor był w marcu '68 studentem V roku Wydziału Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego

Prof. Włodzimierz Suleja, historyk z Uniwersytetu Wrocławskiego, napisał w "Gazecie Wyborczej" (30.03.1998r.) (...) W samym tylko gmachu głównym uniwersytetu strajkowało ok. dwóch tysięcy osób. Sale i korytarze zamieniły się w wielkie pole biwakowe. Słuchano Wolnej Europy, śpiewano, grano w karty, w szachy. Drugiego dnia strajku (15 marca) atmosfera zaczęła gęstnieć. Rektor Jahn odebrał po południu telefon z KW PZPR z żądaniem natychmiastowego przerwania strajku. Zaczęła krążyć pogłoska, że będzie interweniować milicja. Rektor Jahn próbował najpierw interweniować, bez rezulta-

tu, u ministra szkolnictwa wyższego Henryka Jabłońskiego, a potem oznajmił zebranym, że traktuje w dalszym ciągu wiec jako legalny. Nie sposób ustalić, kiedy w obrębie Komitetu Organizacyjnego zapadła decyzja, by dążyć jednak do wcześniejszego zakończenia strajku. Z takimi apelami wystąpił i rektor, i niektórzy profesorowie. Większość zebranych usłuchała ich. Liczba uczestników powoli zaczęła topnieć. Do końca, czyli do godz. 13-14 w dniu 16 marca, wytrzymało ok. stu osób (według kroniki partyjnej było ich 500-600).

Władysław Sidorowicz, Lekarz Miejski Wrocławia, jeden ze studenckich liderów Marca'68 powiedział dziennikarzowi "Gazety Wyborczej" (7-8.03.1998r.) (...) Od samego początku wieców istniała komórka międzyuczelniana. Próbowałem się do niej przebić, ale nie było to łatwe, bo była już obsadzona. Dopiero w niedzielę, jak kończyły się strajki okupacyjne, jeden z działaczy chciał się wycofać i ja wszedłem na jego miejsce. Komisja przekształciła się w – działający początkowo na wpółlegalnie – Międzyuczelniany Komitet Studentów Wrocławia. Oprócz mnie znaleźli się tam Andrzej Kuryło z Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego (notabene miał bardzo dobry rodowód społeczny, gdyż był sierotą z robotniczej rodziny), Cezary

Kaszewski z Uniwersytetu, Wacek Jakacki z Politechniki i Jerzy Jerych z Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych oraz Kaśka Surmacz, która była mózgiem służb kwatermistrzowskich i miała nieprawdopodobny talent organizacyjny.

Praktycznie zostało nas trzech, bo Czarek się akurat wtedy rozchorował, a Kuryło gdzieś zapodział. Z tej trójki jako jedyny miałem jakieś doświadczenia polityczne. Kierowaliśmy kolejnymi fazami protestu – bojkotem zajęć i stołówek. Domagaliśmy się rzetelnej informacji w mediach, zwolnienia z więzień aresztowanych studentów, ograniczenia cenzury, powołania nadzwyczajnej komisji sejmowej do zbadania wydarzeń marcowych.

Zamknęli mnie ostatecznie 8 kwietnia. Siedziałem do połowy września. Prokurator oskarżył nas o próbę obalenia ustroju siłą, co wtedy w Małym Kodeksie Karnym było zagrożone karą od 3 lat więzienia do kary śmierci łącznie. Dostaliśmy po 6 miesięcy w zawieszeniu na 2 lata i byliśmy zdumieni, że tylko tyle.

Wychodziliśmy z Marca bardzo pobici. Byłem obywatelem drugiej kategorii. Nie mogłem wrócić na wrocławską uczelnię. Udało mi się dopiero w Łodzi i to tylko dzie-

ki sentymentowi rektora do wilniuków. Straciłem w sumie dwa lata studiów. Dostałem się wprawdzie na studia doktoranckie we Wrocławiu, ale o pracy na uczelni nie mogło być mowy. Moi koledzy awansowali, ja nie – wciąż miałem etykietkę marcową. Paszport dostałem dopiero w 1989 roku. Ale nie żałuję. Dla mnie przełom czerwca 1989 roku i wolność, w której żyjemy, jest spełnieniem najśmielszych marzeń mojego pokolenia.

Oświadczenie Sejmu RP w sprawie marca 68

Prawie jednomyślnie przyjął Sejm RP oświadczenie w sprawie marca '68. 274 posłów głosowało "za", 11 - przeciw, w tym 6 z AWS, 1 z SLD, 4 z PSL. Wstrzymało się od głosu - 38, w tym 30 z AWS, m.in. J.M. Rokita i K. Miodowicz. W Oświadczeniu czytamy m.in.: "Sejm RP stanowczo potępia działania ówczesnych władz PRL i PZPR, wnoszących w nasze życie publiczne brutalność i kłamstwo, odwołujących się do niniejszych emocji, próbujących wykorzystać uzasadniony bunt młodzieży akademickiej we frakcyjnych walkach o władzę. Te działania przynio-

sły szkodę dobremu imieniu Polski w świecie ... Sejm RP wyraża głęboki szacunek tym wszystkim obywatelom naszego kraju, którzy wówczas upomnieli się o prawa i godność jednostki i narodu. Sejm RP stoi na stanowisku, że krzywdy wyrządzone w wyniku wydarzeń marcowych powinny zostać naprawione: w szczególności odnosi się to do tych polskich obywateli, których zmuszono do emigracji".

Za Polityką nr 13 z 28 marca 1998r.

Uchwała

Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola z dnia 27 marca 1998 roku

Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola przypomina, że w tych dniach mija trzydziesta rocznica wydarzeń marcowych z 1968 roku, wystąpień studentów najpierw w Warszawie, a później także w innych ośrodkach akademickich, w tym we Wrocławiu. Wystąpienia te zapoczątkowały protest społeczny przeciwko istniejącemu wtedy reżimowi, a stłumione, pociągnęły za sobą represje, które boleśnie dotknęły osoby pochodzenia żydowskiego.

Wydarzenia te były sprzeciwem wobec niegodziwości systemu autorytarnego w Polsce, który wyszedł ze środowisk uniwersyteckich. Tą grupą społeczną, która wtedy protestowała przeciwko wszechmocy PZPR była inteligencja, a w protestach uczestniczyli także studenci i pracownicy Uniwersytetu Wrocławskiego, Politechniki Wrocławskiej i innych uczelni Wrocławia, protestujący zaś do-

świadczali szerokiego poparcia ze strony mieszkańców Wrocławia. Ówczesni władcy PRL, pod hasłem walki z syjonizmem, pozbawili stanowisk, miejsc pracy i obywatelstwa wielu Polaków pochodzenia żydowskiego, które to obywatelstwo należy przywrócić. Winą za te bolesne w skutkach decyzje ponosi nie społeczeństwo polskie, lecz rządząca wtedy partia i jej przywódcy, a my dziś, tak jak i wtedy, nie aprobujemy metod i represji, do których sięgnęły władze.

Marzec 1968 roku stanowi istotną cezurę w historii uniwersytetów polskich i ważne wydarzenie w walce o wolność i suwerenność Polski.

Przewodniczący Kolegium Rektorów
(-) prof.dr hab. Roman Duda
Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego

ODZYSKANE OBRAZY POWRÓCIŁY DO AULI LEOPOLDYŃSKIEJ

Dwa obrazy odzyskane przez wrocławską policję po ubiegłorocznej kradzieży wróciły 26 marca do odnowionych ram w Auli Leopoldyńskiej. Są to portrety księcia Franciszka Karola Lotaryńskiego i hrabiego Jerzego Henryka von Hoyma, pruskiego kuratora Uniwersytetu, podane wcześniej gruntownej konserwacji przez Marię Kowalską i Macieja Żelbromskiego.

Konserwatorom udało się naprawić uszkodzenia płócien i warstwy malarskiej powstałe podczas kradzieży w wyniku zrolowania portretów licem do wewnątrz. Mocno przybrudzone obrazy po zabiegach konserwatorskich nabrały pierwotnych barw, a odnowiony wizerunek księcia Lotaryńskiego ujawnił w tle fragment krajobrazu, który podkreśla diagonalny układ kompozycji przestrzennego portretu.

Maria Kowalska już od dwudziestu lat zajmuje się restauracją sal i dzieł sztuki. Na Uniwersytecie odnowiła

wcześniej wystrój Auli Leopoldyńskiej, Salę Marmurową w Bibliotece Uniwersyteckiej, Salę Nehringa, a ostatnio wraz z zespołem przywracała świetność wystroju Sali Muzycznej, zwanej Oratorium Marianum.

Ratowaniem obrazów i wydobywaniem spod pociemniałych werniksów ich pierwotnych barw zajmował się także Maciej Żelbromski, kierujący do niedawna rekonstrukcją wystroju Sali Muzycznej.

Na 300-lecie Uniwersytetu do 2002 roku ma zostać zrealizowany jego program przywrócenia pierwotnej XVIII-wiecznej kolorystyki gmachu głównego Uniwersytetu.

Poddane konserwacji malowidła powróciły do barokowej Auli Leopoldyńskiej, jako że stanowią integralną część jej wystroju. Nadal nieznanne są losy pozostałych sześciu skradzionych obrazów.

K.D.

Odrestaurowane portrety hrabiego Jerzego von Hoyma i księcia Franciszka Lotaryńskiego w Auli Leopoldyńskiej oraz ich konserwatorzy, historycy sztuki, Maria Kowalska i Maciej Żelbromski

WROCLAWSKIE CENTRUM SIECIOWO-SUPERKOMPUTEROWE

Wrocławskie Centrum Sieciowo-Superkomputerowe (WCSS) zostało założone w 1995 roku. Centrum jest odpowiedzialne za rozwój i nadzór eksploatacyjny Wrocławskiej Akademickiej Sieci Komputerowej (WASK) oraz świadczenie usług superkomputerowych dla uczelni oraz instytutów badawczych z rejonu Dolnego Śląska. WCSS, umiejscowionym na Politechnice Wrocławskiej, kieruje prof. Daniel Józef Bem.

Sieć WASK zbudowana została w technologii FDDI, do głównej pętli sieci podłączone zostały lokalne sieci kom-

puterowe poszczególnych uczelni oraz instytutów badawczych Wrocławia, tworząc w ten sposób sieć metropolitalną. Sieć jest ciągle rozwijana, podłączani są nowi użytkownicy, jak również zmieniana jest aktualnie wykorzystywana technologia sieciowa, zgodnie z najnowszymi trendami światowymi. Przeprowadzana modyfikacja ma na celu zbudowanie sieci typu ATM, która umożliwi przesyłanie informacji multimedialnej oraz tworzenie tzw. sieci wirtualnych. Użytkownicy sieci WASK poprzez Naukową Akademicką Sieć Komputerową (NASK) oraz ist-

niejące połączenia sieci NASK do USA oraz Szwecji mają zapewniony dostęp do zasobów sieci globalnej.

Aktualnie w Centrum dostępne są następujące komputery dużej mocy: Superkomputer SP 2, wyposażony w piętnaście procesorów RISC System/6000 Power 2, komputer SGI Power Onyx z czterema procesorami IP25 oraz SGI Origin 2000 z ośmioma procesorami IP27. Dostęp do tych zasobów można uzyskać poprzez istniejącą sieć metropolitalną lub z laboratorium mikrokomputerowego Centrum, które jest wyposażone w stacje robocze Sun SPARC oraz mikrokomputery typu IBM PC. Na zainstalowanych komputerach dostępne jest specjalizowane oprogramowanie, dostosowane do potrzeb użytkowników nie będących informatykami, są także kompilatory języków programowania równoległego oraz różne środowiska przetwarzania rozproszonego. Do najbardziej popularnych pakietów programowych należą: Gaussian, Maple V, Molecular Simulation Inc. (MSI), Application Visualisation System (AVS), Matlab, Abaqus.

Obecnie ponad stu pracowników naukowych wykorzystuje zasoby sprzętowo-programowe dostępne w WCSS, a wśród nich komputery dużej mocy zainstalowane w Centrum, głównie do prowadzenia prac naukowych w dziedzinie chemii, fizyki oraz biologii. Rozwój usług jest stymulowany przez prace z dziedziny informatyki, głównie z zakresu środowisk przetwarzania rozproszonego, algorytmów równoległych, sieci neuronowych oraz algorytmów genetycznych. Rezultaty prac prezentowane są na seminariach, w których uczestniczą naukowcy z wielu dziedzin.

WROCLAWSKA AKADEMICKA SIĘĆ KOMPUTEROWA

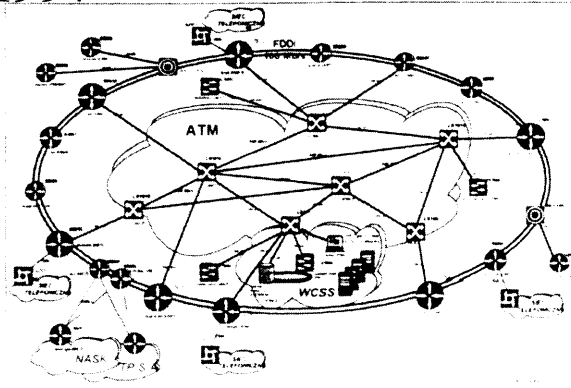
Wrocławska Akademicka Sieć Komputerowa (WASK) jest siecią miejską naukowego i akademickiego środowiska Wrocławia. Infrastruktura telekomunikacyjna sieci została wykonana na bazie połączeń światłowodowych. Zastosowano kable światłowodowe wykonane z włókien jednomodowych i kable hybrydowe wykonane z włókien jedno- i wielomodowych. W sieci WASK stosuje się protokoły ATM, FDDI, Ethernet, HDLC, X.25, PPP, SLIP, CP/IP, IPX/SPX. Podstawową technologią jest FDDI w rdzeniu sieci i Ethernet na łączach dostępowych. Struktura sieci jest rozbudowywana w kierunku zastosowania standardu ATM (ang. Asynchronous Transfer Mode).

Reprezentatywnym organem decyzyjnym na szczęblu współpracy między Jednostką Wiodącą rozbudowującą WASK, a środowiskiem akademickim jest Rada Użytkowników. Obecnie RU WASK, powołaną na kadencję: 1.09.1996-31.08.1999 r., tworzą: prof. Jerzy Zdanowski, prorektor PWr., jej przewodniczący, prof. Zdzisław Latajka, prorektor UWr., zastępca przewodniczącego, prof. Stefan Paszkowski, Instytut Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN, zastępca przewodniczącego, oraz członkowie: dr Leszek Borzewski, PAN Oddział we Wrocławiu, prof. Krzysztof Bruczkowski, prorektor Akademii Muzycznej, dr Włodzimierz Dolatowski, prorektor Akademii Sztuk Pięknych, prof. Krzysztof Jajuga, prorektor Akademii Ekonomicznej, prof. Andrzej Kübler, prorektor Akademii Medycznej, ks.dc. Piotr Liszka, prorektor Papieskiego Fakultetu Teologicznego, prof. Zbigniew Naglak, prorektor Akademii Wychowania Fizycznego, prof. Józef Szlachta, prorektor Akademii Rolniczej, prof. Jan Zarzycki, Wrocławskie Towarzystwo Naukowe, dr Antoni Zwiefka, Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN.

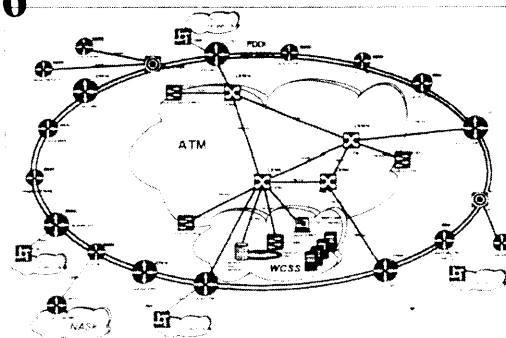
Obecnie w sieci pracuje około 5000 komputerów. Sieć składa się z blisko 300 segmentów, pracujących głównie w standardzie Ethernet. Średnio na jeden segment przy

WASK

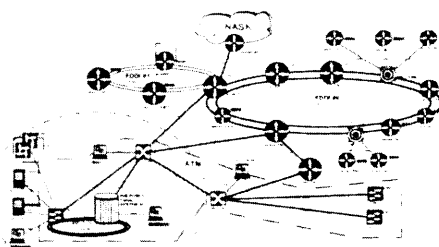
1997

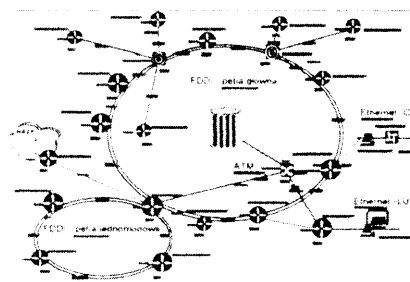
1996

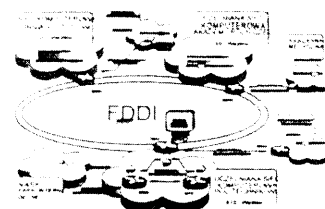
1995

1994

1993

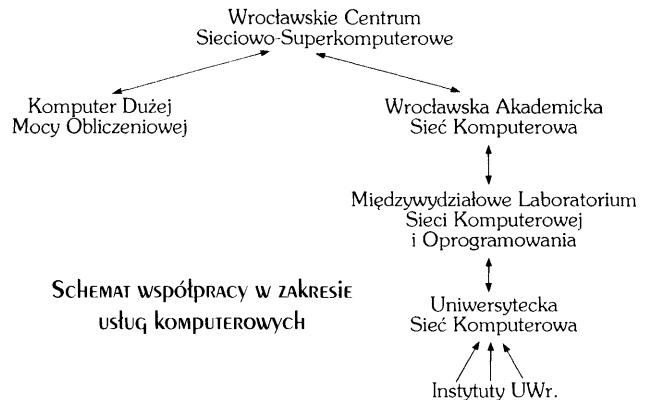

pada 17 komputerów. Do WASK-u poprzez łącza światłowodowe jest dołączonych 50 instytucji i jednostek organizacyjnych. Użytkownicy WASK korzystają z sieci Internet poprzez ruter Naczelnej Akademickiej Sieci Komputerowej zainstalowany w WCT (TPSA).

W sieci pracuje 150 serwerów NOVELL Netware, 100 komputerów z systemem UNIX, pracujących jako serwery i 80 stacji roboczych klasy SUN, HP, DEC, Alpha, Silicon Graphics. W obrębie sieci kręgosłupowej przenoszone są protokoły TCP/IP i IPX/SPX.

Wrocławskie Centrum Sieciowo-Superkomputerowe (WCSS) jako operator WASK zapewnia dostęp do wielu usług sieciowych. Znaczna część tych usług jest świadczona przez lokalne serwery włączone do WASK. WCSS dysponuje czterema serwerami usług sieciowych: Sun Sparc 1000, HP 9000 K200, Sun Sparc 20, VAX3300. Wiele usług takich jak poczta elektroniczna, systemy informacyjne WWW, jest świadczonych przez więcej serwerów. WCSS udostępnia następujące serwery: pocztowe, udostępniania plików oraz serwery systemów informacyjnych

takich jak Gopher, X.500, WWW, Netnews. WCSS oprócz utrzymania serwerów usług sieciowych, zajmuje się także popularyzacją usług poprzez udzielanie konsultacji, wydawanie materiałów pomocniczych i szkoleniowych oraz prowadzenie szkoleń.

PROGRAM LEONARDO DA VINCI

Z początkiem marca br. Uniwersytet Wrocławski przystąpił do Programu Leonardo da Vinci na zasadzie uczelni partnerskiej. Zgodnie z podpisaną umową z koordynatorem projektu, Technische Universität Dresden będziemy uczestniczyć w wymianie studentów odbywających praktyki zawodowe. W roku akademickim 1998/99 wysłanych zostanie pięciu studentów bądź absolwentów Uniwersytetu i liczba ta będzie się zwiększać w następnych latach. Oprócz wymiany i organizowania praktyk, będziemy także wysyłać i przyjmować pracowników. W roku akademickim 1998/99 Uniwersytet wyśle i przyjmie ośmiu pracowników w celu szkolenia i przekazywania doświadczeń z dziedziny rozwoju i doskonalenia systemów kształcenia, szkolenia zawodowego oraz współpracy Uczelni z przemysłem i zakładami zatrudniającymi absolwentów.

Co warto wiedzieć o programie Leonardo da Vinci?

W ciągu dwóch pierwszych lat realizacji programu Unii Europejskiej Leonardo da Vinci (1995, 1996) około 27 tysięcy organizacji partnerskich ze wszystkich krajów członkowskich Unii Europejskiej oraz krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego uczestniczyło w realizacji 1542 projektów. 50 tysięcy młodych ludzi uczestniczyło w 291 ponadnarodowych programach staży i wymian. Od 1998 roku polskie instytucje będą miały również szanse na pełne uczestnictwo w programie.

Od początku lat osiemdziesiątych Wspólnota Europejskie realizowały programy w zakresie wstępnego kształcenia zawodowego (PETRA), ustawicznego kształcenia zawodowego (FORCE), wspierania współpracy wyższych uczelni z przedsiębiorstwami w celu transferu technologii (COMETT), innowacji w kształceniu w aspekcie zmian technicznych (EUROTECNET), wyrównywania szans edukacyjnych i zawodowych grup defaworyzowanych (Sieć IRIS). Programy te były instrumentem realizacji polityki Wspólnot w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego.

W 1994r. decyzją Rady Ministrów Unii Europejskiej zatwierdzono na okres 5 lat (1995 - 1999) program Leonardo da Vinci, który obejmuje wszystkie obszary działań w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego (m.in. przygotowanie do potrzeb rynku pracy, poradnictwo i doskonalenie zawodowe, szkolenie i praktykę zawodową, edukację ustawiczną, kształcenie otwarte i na odległość, współpracę uczelni z przedsiębiorstwami).

Koncepcja programu zakłada, że dzięki realizacji innowacyjnych przedsięwzięć podejmowanych we współpracy partnerskiej różnego typu instytucji na poziomie międzynarodowym uda się utworzyć europejski wymiar edukacji i kształcenia zawodowego.

Ogólne cele programu Leonardo da Vinci to przede wszystkim: podniesienie statusu oraz promocja kształcenia i szkolenia zawodowego, doskonalenie jakości oraz innowacyjności systemów kształcenia i szkolenia zawodowego, podnoszenie kwalifikacji osób zajmujących się kształceniem i szkoleniem zawodowym, tworzenie możliwości uzyskiwania nowych umiejętności i kwalifikacji w celu sprostania zapotrzebowaniom rynku pracy, stopniowe tworzenie otwartego europejskiego obszaru kształcenia i szkolenia zawodowego oraz europejskich standardów kwalifikacji zawodowych (cele szczegółowe opisuje Vademecum programu).

Promowane są projekty dotyczące powszechnych problemów stojących przed systemami edukacyjnymi państw europejskich, które odnoszą się do takich zagadnień, jak: adaptacja do zmian w przemyśle poprzez kształcenie i szkolenie zawodowe, integracja oraz reintegracja zawodowa na rynku pracy, mobilność szkoleniowców i uczestników kształcenia i szkolenia zawodowego, współpraca między instytucjami szkolnictwa wyższego i przedsiębiorstwami, inwestowanie w rozwój zasobów ludzkich, przeciwdziałanie bezrobociu, wyrównywanie szans edukacyjnych i zawodowych grup defaworyzowanych oraz standaryzacja kwalifikacji zawodowych.

Jaki projekt można zgłosić?

Program Leonardo da Vinci jest realizowany w ramach trzech działów:

Dział I:

Rozwój i doskonalenie krajowych systemów kształcenia i szkolenia zawodowego.

Dział II:

Doskonalenie form szkolenia zawodowego ze szczególnym uwzględnieniem współpracy uczelni z przedsiębiorstwami.

Dział III:

Rozwój umiejętności językowych oraz upowszechnianie wiedzy i innowacji w dziedzinie szkolenia zawodowego.

Propozycje można przedstawić w formie projektów pilotażowych, międzynarodowych programów wymian i staży oraz projektów badań i analiz.

Projekty pilotażowe

Projekty pilotażowe realizowane we współpracy międzynarodowej stwarzają okazję do wykorzystania różnorodnych doświadczeń europejskich oraz eksperymentowania z nowymi koncepcjami i metodami w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego. Projekty te służą podnoszeniu jakości i innowacyjności systemów kształcenia zawodowego, tworzeniu i testowaniu programów nauczania, metod nauczania, treści i materiałów dydaktycznych. Jednym z ważniejszych zadań realizowanych poprzez projekty pilotażowe jest podnoszenie kwalifikacji zawodowych, doskonalenie językowe pracowników oraz tworzenie sieci instytucji kształceniowych w celu upowszechniania innowacji w dziedzinie szkolenia i kształcenia zawodowego.

Międzynarodowe programy wymian i staży

Programy wymian i staży są przeznaczone dla młodych ludzi w trakcie kształcenia wstępnego, studentów, młodych absolwentów uczelni, pracowników przedsiębiorstw, osób odpowiedzialnych za szkolenia w przedsiębiorstwach a także dla decydentów odpowiedzialnych za politykę kształceniową na poziomie kraju lub regionu. Mają umożliwić podniesienie jakości ich pracy dzięki zdobyciu doświadczeń międzynarodowych.

Projekty badań i analiz

Poprzez badania i analizy Program Leonardo da Vinci tworzy szanse podniesienia poziomu istniejącej wiedzy oraz gromadzenia nowej wiedzy w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego. Projekty te mogą dotyczyć przewidywania zapotrzebowania na przygotowanie zawodowe, przejrzystości kwalifikacji, stymulowania rozwoju zainteresowania kształceniem zawodowym.

Jak zostać uczestnikiem programu?

W programie można uczestniczyć biorąc udział w konkursie projektów, ogłaszanym co roku (grudzień/styczeń) przez Komisję Europejską w Dzienniku Wspólnot Europejskich (informacja dotycząca konkursu jest także ogłaszana przez Krajowe Biuro Programu w prasie). Wybrane w konkursie projekty otrzymują dofinansowanie na ich realizację. Zadaniem ubiegających się o przyznanie dotacji jest przygotowanie propozycji projektu i złożenie go na odpowiednim formularzu zgłoszeniowym w terminie podanym w konkursie projektów na dany rok. Dotacje Wspólnot pokrywają tylko część kosztów projektu, dlatego oczekuje się od uczestników podjęcia znaczących zo-

bowizań finansowych.

Uczestnikami programu mogą być państwa członkowskie Unii Europejskiej (Austria, Belgia, Dania, Finlandia, Francja, Niemcy, Grecja, Irlandia, Włochy, Luksemburg, Holandia, Portugalia, Hiszpania, Szwecja, Wielka Brytania), państwa Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu należące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (Islandia, Liechtenstein, Norwegia), państwa Europy Środkowej i Wschodniej (Polska, Węgry, Rumunia, Słowacja, Republika Czeska, Estonia, Łotwa, Litwa oraz Słowenia - warunki uczestnictwa są podawane w Konkursie projektów) oraz Cypr.

Program jest skierowany do wszystkich instytucji zaangażowanych w rozwój kształcenia i szkolenia zawodowego (instytucji szkolnictwa wyższego, instytutów naukowo-badawczych, przedsiębiorstw, partnerów społecznych oraz administracji państwowej). Projektów nie mogą zgłosić osoby fizyczne oraz grupy nieformalne.

Bezpośrednimi beneficjentami programu są: młodzież przygotowywana do wejścia na rynek pracy, studenci, młodzi absolwenci wyższych uczelni, nauczyciele, szkoleniowcy, opiekunowie praktyk zawodowych, eksperci w zakresie szkolenia, dyrektorzy i kierownicy przedsiębiorstw, menedżerowie i właściciele małych i średnich przedsiębiorstw, reprezentanci spółek, kierownicy działów kadr i działów szkoleń w przedsiębiorstwach, eksperci w zakresie zarządzania kadrami, pracownicy przedsiębiorstw, przedstawiciele partnerów społecznych, grupy defaworyzowane (np. bezrobotni, osoby słabo wykwalifikowane, migranci, osoby niepełnosprawne, kobiety itd.) oraz politycy, decydenci, planiści w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego.

Program jest zarządzany przez Komisję Europejską wspomaganą przez Biuro Pomocy Technicznej oraz Krajowe Biura Programu powołane w krajach uczestniczących.

Komisja Europejska, DG XXII, Dyrektorat B pełni funkcje polityczne i decyzyjne. Komisja tworzy program, określa główne wytyczne oraz zajmuje się finansowaniem i realizacją postanowień. Podejmuje też ostateczną decyzję, które projekty zostaną przyjęte.

We wdrażaniu programu na poziomie Wspólnot Komisji pomaga Biuro Pomocy Technicznej, a na poziomie krajów uczestniczących Krajowe Biura Programu, które zajmują się logistyką programu, udzielają informacji oraz rozpowszechniają dokumenty dotyczące programu, zapewniają pomoc techniczną związaną z przedkładaniem projektów Komisji, a także przeprowadzają akcję selekcji projektów.

Biuro Pomocy Technicznej jest przede wszystkim odpowiedzialne za kontraktowy aspekt zarządzania programem, z wyjątkiem działu I, wymiany i staży, za które odpowiedzialność kontraktową ponoszą Krajowe Biura Programu.

Komitet LEONARDO DA VINCI tworzony jest przez reprezentantów państw uczestniczących w Programie. Przewodzi mu Komisja Europejska. Przedstawiciele partnerów społecznych uczestniczą w spotkaniach Komitetu jako obserwatorzy. Komitet musi zasięgać opinii Komisji we wszystkich sprawach związanych z wdrażaniem programu (lokowanie funduszy, okres realizacji projektów, procedury selekcji, monitorowania, ewaluacji oraz priorytetów na poziomie Wspólnot).

Jeżeli zamierzają Państwo zgłosić do programu projekt, prosimy o uprzednie zapoznanie się z następującymi dokumentami:

- formularze zgłoszeniowe, zawierające również wartościowe informacje dla potencjalnych promotorów;
- ogłoszenie Konkursu Projektów, zamieszczane co roku (grudzień/styczeń) w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz dostępne w Krajowym Biurze Programu;
- decyzja Rady Ministrów UE z dnia 6 grudnia 1994 r., ustanawiająca Program Leonardo da Vinci;
- vademecum zasad Programu Leonardo da Vinci;
- kompedium projektów realizowanych w ramach Programu Leonardo da Vinci.

Te, oraz inne, dokumenty dostępne są w Krajowym Biurze Programu oraz sieci Internet na serwerze Europa pod adresem:

<http://europa.eu.int/en/comm/dg22/leonardo.html>

Za pośrednictwem sieci Internet skorzystać można również z bazy danych na temat partnerów, zarządzanej przez Krajowe Biuro Programu w Finlandii.
Adres: <http://www.leonarcetre.fi/>

Ponadto, potrzebne informacje oraz pomoc w przygotowaniu wniosku można otrzymać w Krajowym Biurze Programu LEONARDO DA VINCI (Biuro Koordynacji Kształcenia Kadr, 02-008 Warszawa, Koszykowa 79, tel. 622-48-42, 622-48-44, 622-48-46; fax. 625-28-05; e-mail: bkkk@cofund.org.pl; Internet: <http://www.cofund.org.pl>) oraz Biurze Pomocy Technicznej dla Programu Leonardo da Vinci (avenue de l'Astronomie 9, B-1210, Bruksela, tel. /32 2/ 227-01-00; fax. /32 2/ 227-01-01).

UMOWA MIĘDZY RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ A RZĄDEM REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC O UZNANIU EKWIWALENCJI W SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

14 stycznia 1998 roku weszła w życie Umowa między Rządem RP a Rządem RFN o uznaniu ekwiwalencji w szkolnictwie wyższym. Poniżej Umowa oraz Protokół z pierwszego spotkania polsko-niemieckiej Stałej Komisji Ekspertów, z zaleceniem MEN do stosowania w praktyce.

UMOWA MIĘDZY RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ A RZĄDEM REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC O UZNANIU EKWIWALENCJI W SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej
i Rząd Republiki Federalnej Niemiec -
w duchu przyjaznych stosunków między
obu Państwami,

na podstawie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o współpracy kulturalnej z dnia 14 lipca 1997r., zgodnie z artykułem 26 ustęp 2 Traktatu z 17 czerwca 1991r. za-

wartego pomiędzy Rzeczypospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy, pragnąc rozwijać współpracę między Umawiającymi się Stronami na polu nauki i edukacji oraz w celu ułatwienia studentom obu Państw kontynuacji studiów partnera, ze świadomością tego, co dla obu Państw w szkolnictwie wyższym wspólne, uzgodniły, co następuje:

Protokół nr 1

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Federalnej Niemiec w związku z podpisaniem Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o uznaniu ekwiwalencji w szkolnictwie wyższym przyjęły następujące uzgodnienie, które stanowi integralną część Umowy:

Strony Umowy uzgadniają, że zawarte w artykule 6 zestawienie dyplomów ukończenia studiów powinno w odpowiednim czasie zostać uzupełnione w sposób następujący:

- Rzeczypospolita Polska: inżynier, licencjat,
- Republika Federalna Niemiec: dyplom, stopień Wyższej Szkoły Zawodowej (bądź porównywalny stopień Uniwersytetu, bądź Wyższej Szkoły Zbiorniczej) z podaniem kierunku studiów (np. Diplomingenieur FH - Inżynier Dyplomowany Wyższej Szkoły Zawodowej).

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, przypisuje duże znaczenie do rozwoju studiów, które zakończone będą uzyskaniem dyplomu inżyniera bądź licencjata; studia te trwają w Polsce od trzech do czterech lat. Aktualnie trwa proces ich ostatecznego kształtowania się, zarówno z uwagi na ich czas trwania, jak również ich treści programowe.

Rząd Republiki Federalnej Niemiec potwierdza gotowość,

by w odpowiednim czasie, na życzenie Strony polskiej, podjąć dyskusje w Komisji Ekspertów odnośnie uzupełnienia artykułu 6 Umowy, stosując artykuł 7 Umowy. Komisja Ekspertów może w odpowiednim czasie zaproponować uzgodnione za obopólną zgodą uzupełnienia na drodze wymiany not między Umawiającymi się Stronami.

Sporządzono w Warszawie, dnia 23 lipca 1997 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i niemieckim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Rządu Republiki Federalnej Niemiec

Artykuł 1

1) "Szkołą Wyższą" nazywana jest w rozumieniu niniejszej Umowy każda instytucja w Rzeczypospolitej Polskiej i Republice Federalnej Niemiec, której w myśl przepisów prawnych danego państwa przyznano status szkoły wyższej. Szkoły wyższe, do których się niniejsza Umowa odnosi, są wyliczone w obydwu wykazach załączonych do niniejszej Umowy jako załącznik 1 i załącznik 3. Działająca na podstawie artykułu 7 Komisja Ekspertów może te wykazy zmieniać za obopólną zgodą.

2) Niniejsza Umowa dotyczy kontynuacji studiów, studiów uzupełniających i podyplomowych, przewodów doktorskich oraz używania tytułów i stopni naukowych. Nie dotyczy ona studiów o regulaminowym czasie trwania poniżej trzech lat.

3) Niniejsza Umowa znajduje zastosowanie także wtedy, kiedy w Rzeczypospolitej Polskiej postępowanie, związane z przewodem doktorskim, ma miejsce w naukowych instytutach badawczych, uprawnionych do nadawania stopnia doktora bądź doktora habilitowanego. Instytuty te są wymienione w wykazie, stanowiącym załącznik 2. Odpowiednio obowiązuje ustęp 1 zdanie 3.

Artykuł 2

1) W celach zgodnych z postanowieniem artykułu 1 ustęp 2 zalicza się bądź uznaje wzajemnie na wniosek odpowiednie okresy studiów, wyniki i egzaminy, stosownie do postanowień ustępów 2 do 7. Uznanie wiązać się może z warunkami, jeśli zamierzone studia tego wymagają.

2) Zaliczenie bądź uznanie okresu studiów, wyników i egzaminów może nastąpić po dostarczeniu przez studentów zaświadczeń o uzyskanych wynikach, przypisanych dla tego okresu studiów.

3) Okres studiów, wyniki i egzaminy, zaliczone lub zdane w niemieckich szkołach wyższych, określonych w artykule 1 ustęp 1, w toku studiów, których ukończenie umożliwia bezpośrednio dopuszczenie do otwarcia przewodu doktorskiego, uznane będą na wniosek na odpowiednich studiach w polskich szkołach wyższych, określonych w artykule 1 ustęp 1, w toku studiów, których ukończenie umożliwia bezpośrednio dopuszczenie do otwarcia przewodu doktorskiego. Dodatkowe wymagania w zakresie kwalifikacji z danego kierunku studiów będą odpowiednio uwzględnione, stosownie do uregulowań dotyczących danej szkoły wyższej.

4) Okres studiów, wyniki i egzaminy, zaliczone lub zdane w polskich szkołach wyższych, określonych w artykule 1 ustęp 1, na studiach magisterskich albo innych równoważnych, których ukończenie umożliwia bezpośrednio dopuszczenie do otwarcia przewodu doktorskiego, uznane będą na wniosek na odpowiednich studiach w niemieckich szkołach wyższych, określonych w artykule 1 ustęp 1, w toku studiów, których ukończenie umożliwia bezpośrednio dopuszczenie do otwarcia przewodu doktorskiego. Dodatkowe wymagania w zakresie kwalifikacji z danego kierunku studiów będą odpowiednio uwzględnione, stosownie do uregulowań dotyczących danej szkoły wyższej.

5) Wyniki studiów i egzaminów, które zostały uzyskane w niemieckich wyższych szkołach zawodowych lub odpowiednich tokach studiów w uniwersytetach niemieckich/ zbiorczych szkołach wyższych, będą na wniosek zaliczone lub uznane w polskich szkołach wyższych w toku studiów, o których mowa w ustępie 4 zdanie 1, odpowiednio do obowiązujących w Republice Federalnej Niemiec zasad ich uznawania.

6) Wyniki studiów i egzaminów, które zostały uzyskane w polskich szkołach wyższych, określonych w artykule 1 ustęp 1, w toku studiów zawodowych lub pierwszego stopnia, będą zaliczone w niemieckich szkołach wyższych, w toku studiów określonych w ustępie 3 zdanie 1, odpowiednio do obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej zasad ich uznania. Dodatkowe wymagania w zakresie kwalifikacji z danego kierunku studiów będą odpowiednio uwzględnione, stosownie do uregulowań dotyczących danej szkoły wyższej.

7) Przy dopuszczaniu do egzaminów państwowych ze

strony Republiki Federalnej Niemiec obowiązują przewidziane niniejszą Umową zaliczenia bądź uznanie, stosownie do obowiązujących w tym zakresie przepisów prawnych.

Artykuł 3

1) Aby umożliwić podjęcie studiów uzupełniających i podyplomowych, jak i zgodnie z postanowieniami ustępu 2 niniejszego artykułu odnośnie dopuszczenia do przewodu doktorskiego w uniwersytetach i innych równoprawnych szkołach wyższych drugiego państwa, oraz pozostałych naukowych instytutach badawczych, odpowiednio do artykułu 1 ustęp 3, dokumenty ukończenia studiów wyższych będą na wniosek uznane przez kompetentne instytucje, jeżeli i o ile ich posiadacz uprawniony jest do podjęcia studiów uzupełniających i podyplomowych, lub otwarcia przewodu doktorskiego w instytucji państwa, na którego terytorium ukończył studia.

2) Tytuł lub stopień naukowy, uzyskany w niemieckiej szkole wyższej, określonej w artykule 1 ustęp 1, lub świadectwo złożenia egzaminu państwowego, umożliwiające dopuszczenie do otwarcia przewodu doktorskiego w niemieckiej szkole wyższej, określonej w artykule 1 ustęp 1, uznane będą za podstawę do otwarcia przewodu doktorskiego, prowadzącego do uzyskania polskiego stopnia doktora.

3) Dyplom magisterski lub dyplom równoważny, uzyskany w polskiej szkole wyższej, określonej w artykule 1 ustęp 1, uznany będzie za podstawę do otwarcia przewodu doktorskiego w odpowiedniej dziedzinie w niemieckiej szkole wyższej, określonej w artykule 1 ustęp 1.

4) Dodatkowe wymogi w zakresie kwalifikacji w określonej dziedzinie nauki lub sztuki uwzględnione będą odpowiednio do przepisów danej szkoły wyższej. Poza tym znajduje zastosowanie odpowiednio artykuł 2 ustęp 1 zdanie 2.

5) Stopień doktorski może być podstawą dopuszczenia do przewodu habilitacyjnego w drugim państwie. Decyzję podejmuje właściwa jednostka organizacyjna szkoły wyższej bądź instytut badawczy określony w artykule 1 ustęp 3.

Artykuł 4

Niniejsze postanowienia ogólne nie wykluczają porozumień między uniwersytetami i innymi szkołami wyższymi obu państw, jak również naukowymi instytutami badawczymi, określonymi w artykule 1 ustęp 3, mogących oddziaływać korzystnie na mobilność studentów i pracowników nauki, o ile dopuszczają to właściwe krajowe przepisy prawne.

Artykuł 5

1) Tytułami i stopniami naukowymi w rozumieniu Umowy są:

- każdy tytuł, którego nazwa zawiera człon "dyplomowany", tytuł magistra, licencjata oraz stopień doktora i doktora habilitowanego, przyznany przez niemiecką szkołę wyższą określoną w artykule 1 ustęp 1;

- Każdy tytuł zawodowy licencjata, inżyniera, magistra, magistra inżyniera, magistra sztuki i magistra edukacji, uzyskany w wyniku ukończenia studiów w polskiej szkole wyższej, określonej w artykule 1 ustęp 1, oraz każdy stopień naukowy doktora lub doktora habilitowanego, uzyskany w polskiej szkole wyższej lub w naukowym instytucie badawczym, określonym w artykule 1 ustęp 3.

2) Posiadacz tytułu lub stopnia naukowego, wymienionego w ustępie 1, ma prawo używania go w Republice Federalnej Niemiec. Wyjątki możliwe są wtedy, kiedy tytuł związany z ukończeniem studiów przyznawany jest

tylko przez szkoły wyższe jednego państwa, podczas gdy szkoły wyższe drugiego państwa po ukończeniu odpowiednich studiów tytułów nie przyjmują. Używanie wymaga zgody właściwego urzędu.

3) Należy używać tytułów i stopni naukowych zawsze w brzmieniu oryginalnym, z podaniem nazwy jednostki przyznającej. Możliwie dosłowne tłumaczenie tytułów i stopni naukowych dołącza się ewentualnie w nawiasie.

4) Skróty stosuje się w formie ustalonej, bądź w formie przyjętej w państwie przyznania tytułu lub stopnia naukowego, z podaniem nazwy jednostki przyznającej.

5) Jeśli tytuł lub stopień oryginalny, jego forma skrótowa lub tłumaczenie prowadzić może do mylenia go z tytułem lub stopniem naukowym, bądź zastrzeżoną nazwą zawodu, przyznawanym lub przyznawaną przez drugą Stronę po spełnieniu zdecydowanie różnych warunków, wówczas można otrzymać zgodę na używanie tytułu lub stopnia naukowego w formie różnej od oryginału, ale zgodnej z jego treścią.

6) Bez zmian pozostają istniejące możliwości zmiany lub nostryfikacji tytułów i stopni naukowych zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi, o ile zachodzi ich rzeczywista ekwiwalencja.

7) W Rzeczypospolitej Polskiej uprawnienie do używania tytułów i stopni naukowych, wymienionych w ustępie 1, zachodzi po przeprowadzonej nostryfikacji dokonanej zgodnie z obowiązującymi przepisami. Uregulowania niniejszej Umowy zostaną uwzględnione przy podejmowaniu decyzji odnośnie zwolnienia z postępowania nostryfikacyjnego bądź z części postępowania nostryfikacyjnego.

8) Prawo do używania tytułów i stopni naukowych w państwie Strony drugiej nie obejmuje prawa do wykonywania zawodu (effectus civilis).

Artykuł 6

O ile, zgodnie z artykułami 3 i 5, dokonane zostanie uznanie bądź zaliczenie ukończenia studiów polskich bądź niemieckich, przyjmuje się za podstawę następujący schemat:

Rzeczypospolita Polska

1. magister (lub równoważny dyplom), magister inżynier,

magister sztuki, magister edukacji

2. doktor

3. doktor habilitowany

Republika Federalna Niemiec

1. dyplom uniwersytecki z podaniem kierunku (np. Diplomingenieur), Magister Artium, pierwszy egzamin państwowy

2. Stopień doktora z podaniem kierunku (np. Dr rer. nat.) doktor habilitowany

Artykuł 7

1) W celu omawiania problemów, które wynikną w następstwie stosowania niniejszej Umowy, ustanawia się Stałą Komisję Ekspertów, która składać się będzie najwyżej z sześciu członków, mianowanych przez każdą z Umawiających się Stron. Komisja Ekspertów ma za zadanie obserwować rozwój systemów szkolnictwa wyższego i dbać o właściwe rzeczowe stosowanie niniejszej Umowy i jej dalszy rozwój. Umawiające się Strony przekażą sobie wykaz członków Komisji drogą dyplomatyczną.

2) Spotkania Stałej Komisji Ekspertów odbywać się będą na życzenie jednej ze stron. Miejsce obrad będzie każdorazowo uzgadniane.

Artykuł 8

1) Umowa niniejsza wejdzie w życie, gdy obie Umawiające się Strony poinformują się poprzez wymianę not, że spełnione zostały niezbędne wewnętrzpaństwowe warunki dla wejścia w życie niniejszej Umowy. Za dzień wejścia w życie uznaje się dzień doręczenia ostatniej noty.

2) Umowa niniejsza obowiązuje na okres lat pięciu. Okres ten przedłuża się automatycznie o kolejne dwa lata, o ile żadna z Umawiających się Stron nie wypowie Umowy na piśmie w terminie sześciu miesięcy.

Sporządzono w Warszawie, dnia 23 lipca 1997r., w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i niemieckim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Rządu
Republiki Federalnej
Niemiec

Protokół nr 2

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Federalnej Niemiec w związku z podpisaniem Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o uznaniu ekwiwalencji w szkolnictwie wyższym przyjęły następujące uzgodnienie, które stanowi integralną część Umowy.

Umawiające się Strony akceptują wymienione poniżej rozbieżności między tekstami polskim i niemieckim Umowy, wynikające z odmienności terminologii z zakresu szkolnictwa wyższego, używanej w Rzeczypospolitej Polskiej i Republice Federalnej Niemiec.

Artykuł 1 Ustęp 2

tekst polski:

dotyczy kontynuacji studiów, studiów uzupełniających i podyplomowych, przewodów doktorskich

tekst niemiecki:

gilt für die Fortsetzung eines Studiums, für ein weiteres Studium, für die Vorbereitung auf die Promotion

Artykuł 1 Ustęp 2 oraz Artykuł 5 Ustęp 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8

tekst polski:

tytuły i stopnie naukowe

tekst niemiecki:

Grade

Artykuł 2 Ustęp 3 i 4, Artykuł 3 Ustęp 1, 2

tekst polski:

dopuszczenie do otwarcia przewodu doktorskiego

tekst niemiecki:

Zulassung zum Promotionsverfahren

Artykuł 2 Ustęp 3, 4 i 6 (ostatnie zdanie)

tekst polski:

wymagania w zakresie kwalifikacji z danego kierunku studiów

tekst niemiecki:

fachwissenschaftliche Qualifikationsanforderungen

Artykuł 2 Ustęp 5 i 6

tekst polski:

zasad ich uznawania

tekst niemiecki:

Anerkennungsregelungen

Artykuł 2 Ustęp 5

tekst polski:

w toku studiów, o którym mowa w ustępie 4 zdanie 1

tekst niemiecki:

für den universitären Studiengang
Artykuł 2 Ustęp 6

tekst polski:
w toku studiów zawodowych lub pierwszego stopnia

tekst niemiecki:
in einem "Studium der ersten Stufe"
Artykuł 3 Ustęp 1

tekst polski:
studiów uzupełniających i podyplomowych

tekst niemiecki:
weiteres Studium

Artykuł 3 Ustęp 1

tekst polski:
do podjęcia studiów uzupełniających i podyplomowych,
lub otwarcia przewodu doktorskiego

tekst niemiecki:
zur Aufnahme eines Ergänzungsstudiums und eines weiterführenden Studiums oder zur Zulassung zum Promotionsverfahren

Artykuł 3 Ustęp 2 i 3

tekst polski:
podstawa do otwarcia przewodu doktorskiego

tekst niemiecki:
Voraussetzung für die Zulassung zum Promotionsverfahren

Artykuł 3 Ustęp 4

tekst polski:
wymogi w zakresie kwalifikacji w określonej dziedzinie nauki lub sztuki

tekst niemiecki:
fachwissenschaftliche Qualifikationsanforderungen

Artykuł 3 Ustęp 5

tekst polski:
właściwa jednostka organizacyjna szkoły wyższej

tekst niemiecki:
die zuständige Fakultät

Artykuł 5 Ustęp 1

tekst polski:
każdy tytuł, którego nazwa zawiera człon "dyplomowany", tytuł magistra, licencjata oraz stopień doktora

tekst niemiecki:
jeder Diplom-, Magister-, Lizentiaten- und Doktorgrad
Artykuł 5 Ustęp 1

tekst polski:
tytuł zawodowy licencjata, inżyniera, magistra, magistra inżyniera, magistra sztuki i magistra edukacji

tekst niemiecki:
Lizentiaten-, Ingenieur- und Magistergrad, die Grade des Magisteringenieurs, des Magisters der Kunst und des Magisters der Edukation

Artykuł 5 Ustęp 3 i 4

tekst polski:
jednostki przyznającej

tekst niemiecki:
der verleihenden Institution

Artykuł 5 Ustęp 4

tekst polski:
w państwie przyznania tytułu lub stopnia naukowego

tekst niemiecki:
im Herkunftsland

Ponadto Umawiające się Strony uzgodniły, że Stała Komisja Ekspertów, powołana zgodnie z postanowieniami Artykułu 7 Umowy, dokona podczas pierwszego posiedzenia aktualizacji załączników 1 i 2 do Umowy.

Sporządzono w Warszawie, dnia 23 lipca 1997 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i niemieckim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Rządu
Republiki Federalnej
Niemiec

**Protokół z pierwszego spotkania polsko-niemieckiej Stałej Komisji Ekspertów,
ustanowionej zgodnie z Artykułem 7 Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o uznaniu ekwiwalencji w szkolnictwie wyższym.**

Pierwsze spotkanie Stałej Komisji Ekspertów odbyło się w Warszawie w dniach 24-25 listopada 1997 r.

Ze strony polskiej udział wzięli:

- Pan Tadeusz Popłonkowski, Ministerstwo Edukacji Narodowej, przewodniczący polskiej delegacji,
- Pan prof.dr hab. Osman Achmatowicz, Centralna Komisja ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych,
- Pan prof.dr hab. inż. Edmund Wittbrodt, Rada Główna Szkolnictwa Wyższego,
- Pan dr n. med. Przemysław Biliński, Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej,
- Pan Romuald Kulbicki, Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej,
- Pani dr Dorota Lewandowska, Ministerstwo Edukacji Narodowej.

Ze strony niemieckiej udział wzięli:

- Pan Dr. Albert Spiegel, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, przewodniczący delegacji niemieckiej,
- Pan Dr. Christian Thime, Stała Konferencja Ministrów Kultury Landów Republiki Federalnej Niemiec,
- Pan Prof. Dr. Hans Henning Hahn, Uniwersytet w

Oldenburgu,

- Pan Prof. Dipl.-Ing. Walter Ehrhart Rumpf, Wyższa Szkoła Zawodowa we Frankfurcie nad Menem,
- Pani Dr. Karin Drechsler, Stała Konferencja Ministrów Kultury Landów Republiki Federalnej Niemiec,
- Pan Dr. Peter Oberschelp, Stała Konferencja Ministrów Kultury Landów Republiki Federalnej Niemiec,
- Pan Rüdiger Jütte, Konferencja Rektorów Szkół Wyższych.

W spotkaniu uczestniczył także przedstawiciel Ambasady Republiki Federalnej Niemiec, Pani Anke Konrad.

Komisja została przyjęta przez Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej, Pana prof.dr. hab. Jerzego Zdradę.

1. Obie Strony poinformowały się wzajemnie o aktualnych kierunkach rozwoju szkolnictwa wyższego w Rzeczypospolitej Polskiej i Republice Federalnej Niemiec.

2. Obie Strony przekazały sobie wzajemnie oraz wyjaśniły uaktualnione wykazy szkół wyższych w Rzeczypospolitej Polskiej i Republice Federalnej Niemiec oraz wykaz instytutów badawczych Rzeczypospolitej Polskiej,

posiadających uprawnienia do nadawania stopni naukowych. Przekazane wykazy zostały obustronnie zaakceptowane jako załączniki do Umowy.

3. Stała Komisja Ekspertów ustala, że Umowa odnosi się również do filii uczelni wymienionych w załącznikach do Umowy.

4. Strona niemiecka przekaze Stronie polskiej bliższe informacje o kryteriach i procedurach uznawania przez państwo prywatnych szkół wyższych w poszczególnych Landach Republiki Federalnej Niemiec.

5. Strona polska proponuje rozważenie możliwości objęcia postanowieniami Umowy polskich uczelni niepaństwowych. W tym celu Strona polska przekaze Stronie niemieckiej bliższe informacje dotyczące kierunków, programów i planów studiów, kwalifikacji kadry dydaktycznej etc. W poszczególnych niepaństwowych szkołach wyższych, ze szczególnym uwzględnieniem szkół prowadzących studia magisterskie.

Strona polska przekazała Stronie niemieckiej aktualny wykaz niepaństwowych szkół wyższych uznanych przez państwo.

6. Strona polska informuje, że nauczyciel akademicki niemieckiej szkoły wyższej posiadający habilitację może pełnić funkcję promotora w przewodzie doktorskim oraz recenzenta rozprawy doktorskiej w polskich szkołach wyższych i innych uprawnionych jednostkach.

Strona niemiecka poinformowała Stronę polską, że wymogiem objęcia stanowiska profesora szkoły wyższej w Republice Federalnej Niemiec nie musi być habilitacja, lecz może być równoważny dorobek naukowy, uzyskany również poza szkolnictwem wyższym.

Wydziały uczelni niemieckich decydują samodzielnie w ramach obowiązujących przepisów o udziale osób spoza uczelni w charakterze recenzentów rozpraw doktorskich.

Recenzentami mogą być nauczyciele akademicy z zagranicy, w tym z Polski, o ile odpowiednie przepisy na to pozwalają.

Obie strony opowiadają się za rozszerzeniem współpracy w przeprowadzaniu przewodów doktorskich, powołując się na Artykuł 4 Umowy.

7. Strona polska poinformowała Stronę niemiecką, że za równorzędne z dyplomem magistra w Polsce uznaje się - w rozumieniu Art. 3 Ust. 3 Umowy - następujące dyplomy:

- dyplom magistra inżyniera architekta,
- dyplom lekarza,
- dyplom lekarza stomatologa,
- dyplom lekarza weterynarii.

Strona niemiecka przyjęła powyższą informację.

8. Strona niemiecka poinformowała, że na mocy decyzji Stałej Komisji Ministrów Kultury Landów Republiki Federalnej Niemiec z dnia 12 września 1997r., absolwenci polskich liceów ogólnokształcących, posiadający świadectwa dojrzałości uzyskane nie wcześniej niż w 1994r., mają bezpośredni dostęp do niemieckich szkół wyższych, tj. nie muszą przedkładać zaświadczenia o zdanym egzaminie wstępnym na studia w polskich szkołach wyższych.

9. Strona polska sugeruje rozważenie możliwości objęcia uczelni wojskowych i uczelni Bundeswehry postanowieniami Umowy. Kwestia ta będzie tematem jednego z kolejnych spotkań Stałej Komisji Ekspertów.

10. Strona niemiecka proponuje, aby następne spotkanie Stałej Komisji Ekspertów odbyło się w Bonn w dniach 7-8 września 1998r. Kolejne spotkanie odbędzie się w Gdańsku.

Protokół niniejszy obowiązuje od dnia wejścia w życie Umowy.

DARCZYŃCY UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO

DARY PIENIĘŻNE NA USUWANIE SKUTKÓW POWODZI (WPLĄTY OD PAŹDZIERNIKA 1997)

● Henry i Gabriele Hoenigswald	40,00 USD	● Fundacja Pomocy Krajowi Ryszard Kaczorowski b. Prezydent RP	9.984 GBP
● Universität Heidelberg	20.000 DEM	● Universität Groningen	15.000 NLG
● Rijksuniversiteit Groningen	22.195 DEM	/środkii dla Instytutu Astronomii/	
● Sparkasse Bielefeld	1.000 DEM	● Politechnika Gdańska	7.103 zł
● Universität Viadrina Frankfurt n/Odra	60.000 DEM	● Denes Gabler – Węgierska Akademia Nauk w Budapeszcie	107 zł
● Universität Bielefeld prof. Achim Müller	400 DEM	● Uniwersytät Graz	20.332,50 zł
● Universität Bochum	33.000 DEM	● Wydział Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego	450 zł
/z tego 10.000 DEM dla Akademii Medycznej/		● Uniwersytet Warszawski	350 zł
● Wolf Stieglitz Duesseldorf	1.000 DEM	Kwestura i Zespół Kameralny	
/na ratowanie zbiorów bibliotecznych/		● Uniwersytet Warszawski	220 zł
● Dr Kurt Rosner z Lemgo (RFN)	1.000 DEM		

DARY PIENIĘŻNE NA INNE CELE
(WPLATY OD STYCZNIA 1998)

● Zakład Górnictwa Nafty i Gazu w Zielonej Górze na cele oświatowo-wychowawcze	500 zł	● Bank Śląski S.A. w Katowicach Oddział Wrocław na uroczyść uniwersytecką (17.02.1998)	5.000 zł
● Wioletta Dydo z Liskowa /woj. kaliskie/ na Oratorium Marianum	500 zł	● Urząd Miejski Oleśnica, na renowację zabytkowego księgozbioru w kościele św. Jana	6.000 zł
● PPH "VITBIS" Sp. z o.o. ze Złotoryi na Uniwersytecki Klub Debatancki	1.000 zł	● Stowarzyszenie Gmin Ziemi Kłodzkiej na zorganizowanie studiów zaocznych matematyki z informatyką	6.000 zł

Z PRASY ...

Minister Handke o reformie edukacji

Koszt zaniechania większy niż działania

(...) Mirosław Handke, minister edukacji po ostatnim posiedzeniu rządu dotyczącym kosztów reform społecznych ma coraz mniejszą nadzieję, że edukacja nie przegra np. ze służbą zdrowia czy też reformą emerytur. Mówi też, że może być 41 ministrem, któremu związki zawodowe uniemożliwią przeprowadzenie reform.

Koncepcja wstępna reformy systemu edukacji, którą MEN opracowało w styczniu i przedstawiło do społecznej konsultacji, przewiduje zmiany strukturalne (podział na 6-letnią szkołę podstawową, 3-letnie gimnazjum i 3-letnie liceum) z jednoczesnym zróżnicowaniem charakteru tych szkół. W podstawówce nauczanie byłoby zintegrowane, bez przedmiotów akademickich, a prowadzone tak, by zachęcić ucznia do uczenia się. W gimnazjum obowiązywałyby przedmioty nauczania jednakowe dla wszystkich, a dopiero idąc do liceum uczeń wybierałby swój profil kształcenia. Przy czym po szkole podstawowej byłby test kompetencyjny, po gimnazjum - test preorientacyjny, oba informujące ucznia o jego możliwościach intelektualnych, zdobytej wiedzy i umiejętnościach. Pierwszy prawdziwy egzamin, który trzeba zdać, to matura, zreformowana w ten sposób, by niepotrzebne były egzaminy wstępne na studia z tych samych przedmiotów.

Zmienia się programy nauczania, w MEN właśnie trwają prace nad przystosowaniem podstaw programowych do nowej struktury. Minister Handke powiedział, że opracowano podstawy dla poszczególnych przedmiotów zintegrowanych, a także programy wychowawcze, których nie było w podstawach pozostawionych przez poprzednią ekipę MEN.

Najtrudniejszym fragmentem reformy będą kwestie związane ze zmianą statusu zawodowego nauczycieli. Handke zadeklarował, że chciałby znacząco podnieść pensje nauczycieli, by ich umotywować do wprowadzania reformy w życie.

Pan poseł Baszczyński powiedział oficjalnie w komisji sejmowej, że związek zawodowy, a jego w szczególności, niejedną reformę już załatwił i załatwi tę reformę - stwierdził Handke. - W pierwszej chwili się obruszyłem, ale potem, jak się zastanowiłem, to pomyślałem - on ma rację i pewnie będę 41 ministrem edukacji po wojnie, który myślał o reformie i pewnie 41, który odejdzie wkrótce i

powie, że reformy nie dało się zrobić. Każda reforma wymaga ogromnego nakładu pracy, wysiłku, identyfikacji. Jeżeli praca nauczycieli jest tak beznadziejnie wynagradzana, a w dodatku nie ma motywujących elementów, to jak można od tych ludzi oczekiwać, że będą z entuzjazmem pracowali więcej za tak samo nieznaczące pieniądze? Jedyną szansą na starcie tej reformy jest to, że muszą ulec zmianie zarobki w szkolnictwie i to musi być bardzo znaczący wzrost.

Tymczasem na forum rządu ujawnił się spór, ile kosztują planowane reformy i z której być może należałoby chwilowo zrezygnować. Minister Handke podkreśla, że bariera edukacji może być barierą rozwoju gospodarczego. - Na razie tego nie odczuwamy - mówił - ale za trzy, cztery lata ani świetny budżet, ani kapitał zagraniczny nam nie pomoże, bo będzie bariera przygotowania ludzi.

(Rzeczpospolita 19 III '98)

Coraz wyżsi i ... mniej dojrzali

Portret młodego Dolnoślązaka

(...) Dziś jeśli coś ma wpływ na naszą najmłodszą populację, to są to głównie względy ekonomiczne, poziom życia i majątność rodziny. Takiego zdania jest prof. dr hab. Tadeusz Krupiński, pod którego kierunkiem we wrocławskim Instytucie Antropologii Uniwersytetu Wrocławskiego prowadzono badania nad organizmem młodego Polaka i wpływającymi nań warunkami życia.

Przedmiotem zainteresowania naukowców stała się przede wszystkim młodzież z trzech różniących się od siebie pod wieloma względami ośrodków, czyli wielkomiejskiego - Wrocławia, małomiasteczkowego - Dzierżoniowa i wiejskiego w paru pobliskich gminach. I co się okazało?

Otóż współczesny nastolatek, zwłaszcza żyjący w dużej aglomeracji, jest o około osiem centymetrów wyższy od swojego rówieśnika z połowy lat pięćdziesiątych. Chłopiec 18-letni we Wrocławiu mierzy 176,7 cm wzrostu, a dziewczyna - 163,3 cm. Młodzież mieszkająca w Dzierżoniowie jest niższa blisko o centymetr, a ta pochodząca ze wsi nawet o ponad dwa centymetry.

U współczesnej młodzieży, zwłaszcza wielkomiejskiej, następuje jednak dyskrepancja, czyli rodzaj rozkojarzenia między rozwojem fizycznym a psychicznym - uważa prof. T. Krupiński. Po prostu wysocy nastolatki nie są

ogół są niedostatecznie dojrzały emocjonalnie i umysłowo. Nie potrafią więc sobie poradzić z otaczającą ich rzeczywistością. Stąd uciekanie się do palenia papierosów, zażywania narkotyków czy przedwczesnego współżycia płciowego, a także przestępczości. Wysokie dzieci są biologicznie słabsze – twierdzi uczonego antropolog.

Mają też ci rośli młodzieńcy i panienki problemy ze skoliozą, czyli bocznym skrzywieniem kręgosłupa. Jednak to, że u 80 procent współczesnej młodzieży występują wady postawy, spowodowane jest zapewne nie tylko szybkim rozwojem fizycznym, ale i trybem życia. Coraz mniej chłopców, nie mówiąc już o dziewczętach, garnie się do sportu, a nad kopanie czy odbijanie piłki na podwórku przedkłada gry komputerowe lub siedzenie przed telewizorem. Swojego czasu zrodziła się więc koncepcja, by do szkół wprowadzić dodatkowe zajęcia wf, ale okazało się, że programy nauczania już i tak są dostatecznie przeładowane. Przepracowani rodzice też nie mają czasu, by wozić dzieci na boisko czy na basen. Czynią to tylko nieliczni, przeważnie z wyższym wykształceniem i odpowiednim standardem ekonomicznym domu. Inni, jeśli już chcą się tak dalece poświęcić, wolą, by syn czy córka uczyli się dodatkowo obcego języka, co zapewne przyda się w późniejszym życiu. Tak oto w miastach rośnie dziś młodzież wysoka, ale o słabej kondycji biologicznej – twierdzą antropologowie.

Znacznie lepiej rysuje się ten obraz na wsi, choć chłopcy są tam z reguły niżsi, ale o większej tężyznie fizycznej.

(...) Nasza współczesna populacja - jak twierdzi prof. Krupiński - pod względem biologicznym nie jest w pełni przygotowana do zmian jakie nastąpiły w technice, gospodarce, cywilizacji, w całym otaczającym nas świecie. Stąd te różne anomalie w zachowaniach ludzkich. Jednak nie możemy pozostawać w tyle, spóźnić się na pociąg pędzący w XXI wiek i niedojrzałość rekompensować narkomanią.

(*Słowo Polskie 9.03.1998r.*)

Pisownia łączna "nie" z imiesłowami przymiotnikowymi w funkcji czasownikowej

Rada Języka Polskiego PAN 13 grudnia ubiegłego roku podjęła uchwałę o łącznej pisowni "nie" z imiesłowami przymiotnikowymi.

NIE + imiesłów przymiotnikowy w funkcji czasownikowej.

Było:

nie istniejący
nie wykorzystany
nie strzelający
nie palący
nie pijący

Będzie:

nieistniejący
niewykorzystany
niestrzelający
niepalący
niepijący

(*Polityka nr 10/7.03.1998r.*)

Pięćdziesięciolecie Wystawy Ziem Odzyskanych

W bieżącym roku minie pięćdziesiąt lat od otwarcia we Wrocławiu Wystawy Ziem Odzyskanych. Było to bez wątpienia doniosłe wydarzenie w dziejach miasta, które barbarzyńsko zniszczone w czasie wojny, powoli powracało w tym czasie do życia. "Wrocławianie wiedzą, że za kilka tygodni, za kilka dni, może już, przyszedł w Polsce moda na Wrocław. Ta moda na Wrocław - to owych sto hucznych, świątecznych dni, to smukła iglica nad Wystawą

i świeżo pomalowane tramwaje, to czyste ulice i estetyczne szyldy sklepowe, to reportaże, felietony i artykuły, to wiersze o Wrocławiu i to świeże kredyty i fundusze. I wiedzą także, że tej prosperity nie wolno już nigdy zmarnować, że raz rozkręcone koło rozpędowe Wrocławia musi się już stałe toczyć, toczyć coraz prędzej, coraz mocniej" - pisała ówczesnie jedna z miejscowych gazet.

Wystawę usytuowano na terenie pomiędzy ulicą Mickiewicza, Wróblewskiego, Kopernika i Odrą. Jeszcze w marcu 1948 roku teren ten był całkowicie zdewastowany i trzeba było rozpocząć od usuwania min. Prace prowadzono jednak nadzwyczaj szybko i już pod koniec kwietnia przystąpiono do wznoszenia pierwszego pawilonu wystawowego. Uroczystość otwarcia Wystawy przewidziano na 21 lipca.

Ekspozycja składała się z trzech części: A, B i C. Część pierwszą stanowiła wystawa problemowa zlokalizowana w Hali Ludowej i w Pawilonie Czterech Kopuł. Do części A wchodziło się między wysokimi masztami, na których powiewały narodowe flagi. Przed Halą Ludową ustawiono wysoką na 100 metrów, wysmukłą iglicę, która stała się wkrótce swoistą wizytówką miasta. Obok iglicy znajdowały się trzy potężne, drewniane łuki, mające symbolizować Plan 3-letni. Przed Pawilonem Czterech Kopuł stanęły cztery alegoryczne rzeźby Xawerego Dunikowskiego, stanowiące replikę Pomnika Powstańców Śląskich z Góry Św. Anny. Ekspozycja problemowa części A obejmowała dziesięć zagadnień: 1) Wojna, zwycięstwo, pokój; 2) Na Ziemiach Zachodnich jest już 5,5 miliona Polaków; 3) Praca dla pokoju i dobrobytu mas; 4) Śląsk jest jeden niepodzielny; 5) Polski węgiel odbudowuje Europę; 6) Odra rzeką pokoju; 7) Polskie wybrzeże i porty służą pokojowej współpracy międzynarodowej; 8) Chleb dla Polski i Europy; 9) Przemysł Ziem Odzyskanych pracuje dla pokoju; 10) Na drodze postępu.

W części B, którą zlokalizowano na terenach dzisiejszego ZOO i na przylegającym do niego odcinku Odry, znalazły się eksponaty gospodarcze. Prezentowano tutaj osiągnięcia przemysłu, rolnictwa, spółdzielczości i drobnej wytwórczości.

Część C Wystawy stanowił sam Wrocław. Miasto straszło jeszcze ruinami, ale powoli dźwigało się ze zniszczeń. Przyjezdni mogli zatem przekonać się naocznie, że na fundamentach dawnej Festung Breslau rodzi się Polska. Na Uniwersytecie Wrocławskim z tego tytułu prezentowano ekspozycję obrazującą trzyletni dorobek szkolnictwa wyższego, a w Ossolineum wystawę "Dzieje języka polskiego na Śląsku".

Wystawie Ziem Odzyskanych towarzyszył także Światowy Kongres Intelktualistów w Obronie Pokoju. Jego obrady rozpoczęły się 25 sierpnia 1948 roku w auli Politechniki Wrocławskiej. Była to bez wątpienia impreza komunistyczno-propagandowa, niemniej wzięło w niej udział aż 46 krajów. Do Wrocławia przyjechali wówczas Pablo Picasso, Fernand Leger, Paul Robeson, Ilia Erenburg, Hewlett Johnson, Józef Palenicek, Irena Joliot-Curie, Martin Andersen Nexø, Jean Boulier, Leonid Leonow, Antonio Banfi, Hans Eisler, Anna Seghers, Michał Szołochow, Jorge Amado i wiele innych osobistości ze świata nauki i kultury. Polskę na Kongresie reprezentowali między innymi: Jarosław Iwaszkiewicz, Antoni Słonimski i Zofia Nałkowska.

Delegaci na Kongres spotkali się także z załogami największych wrocławskich zakładów pracy, a na zakończenie obrad w Hali Ludowej zorganizowano wielką manifestację pokojową. Obrońcą światowego pokoju był wów-

czas wyłącznie obóz socjalistyczny, gdyż rozpoczynała się właśnie tak zwana zimna wojna.

Wystawę Ziem Odzyskanych zwiedziło ponad 2 miliony osób. Trwała ona równych 100 dni. Zamknięto ją 31 października 1948 roku.

(Życie Akademickie (1/98))

Czterdziestolecie "Kalambura"

W maju 1998 roku minie 40 lat od chwili powstania Studenckiego Teatru "Kalambur", przekształconego w latach siedemdziesiątych w Ośrodek Teatru Otwartego. W ciągu minionego czterdziestolecia "Kalambur" wniósł swój niebagatelny wkład w rozwój kulturalny Wrocławia i alternatywny ruch teatralny w Polsce oraz dzięki organizacji Międzynarodowych Festiwali Teatru Otwartego umożliwił społeczeństwu kontakty ze sztuką awangardową całego świata.

Na jego deskach scenicznych stawiali swoje pierwsze kroki tacy artyści, jak.: Anna German, Ewa Dałkowska, Pola Raksa, Teresa Tutinas, Edward Lubaszenko, Zygmunt Bielawski, Stanisław Szcel i inni. Z zespołem współpracowali także wybitni plastycy: Mira i Jan Aleksiurowie, Jan Sawka, Eugeniusz Get-Stankiewicz. W Kalamburze powstała najwybitniejsza w Polsce inscenizacja "Szewców" Witkacego w reżyserii Włodzimierza Hermanna oraz znakomity spektakl "W rytmie słońca" Urszuli Kozioł w reżyserii Bogusława Litwińca.

Stowarzyszenie Członków Zespołu "Kalambur" zamierza uczcić jubileusz czterdziestolecia imprezami, które przypomną i utrwalać dorobek teatru, a być może zainspirują także nowych młodych i "gniewnych" artystów.

Przewiduje się następujący program obchodów:

22 maja 1998, godz. 19.00 - spotkanie zamknięte członków zespołu "Kalambur"

23 maja 1998, godz. 11.00 - uroczyste otwarcie wystawy w Arsenale pt. "Kalambur - dorobek 40-lecia". Komisarzem wystawy będzie prof. Michał Jędrzejewski

23 maja 1998, godz. 14.00 - otwarcie wystawy w Salonie Dzieł Udanych pt. "Złote ćwierćwiecze teatrów studenckich w Polsce". Komisarzem wystawy będzie Bogusław Litwiniec, a obejmie ona dwanaście najważniejszych spektakli - wydarzeń artystycznych.

23 maja 1998, godz. 17.00 i 20.00 - Koncert Galowy "My

Medaliści". Scenariusz i reżyseria Jerzy Bielunas. Na koncert złożą się teksty i piosenki ze spektakli "Kalamburu". Wykonawcami będą między innymi laureaci Przeglądów Piosenki Aktorskiej: Jolanta Fraszynska, Agnieszka Matysiak, Kinga Preiss, Jacek Bończyk, Krzysztof Dracz, Mariusz Drężek, Konrad Imiela, Mariusz Kilian, a także "kalamburowi weterani": Ewa Dałkowska, Maria Ałaszewicz, Krystyna Kotowska, Halina Litwiniec, Pola Raksa, Teresa Tutinas, Edward Lubaszenko-Linde, Tadeusz Drozda, Zygmunt Bielawski, Stanisław Szcel. Wystąpią także zaprzyjaźnieni artyści, tacy jak: Jacek Fedorowicz, Stanisław Tym, Wojciech Młynarski, Jan Pietrzak. Scenografię zaprojektują i wykonają: Mira i Jan Aleksiurowie, Eugeniusz Get-Stankiewicz, Jan Sawka, Michał Jędrzejewski, Piotr Wieczorek, Jerzy Jerych i inni. Widowisko transmitowane będzie przez Telewizję Polską.

23 maja 1998, godz. 23.00 - wielkie spotkanie "Raut z Edulem Prymusem" członków zespołu "Kalambur" z władzami miasta, przyjaciółmi i sponsorami obchodów.

24 maja, godz. 13.00 - otwarcie wystawy "Historia Kalambura w zbiorach prywatnych" w budynku teatru przy ul. Kuźnicznej. Prezentacja plansz, zdjęć, kaset, materiałów filmowych, połączona z wielką dyskusją o sztuce.

Ponadto przewiduje się wydanie następujących pozycji: "Kalambur - dorobek 40-lecia", "Międzynarodowe Festiwale Młodego Teatru we Wrocławiu", "Piosenki okołokalamburowe", katalogi wystaw i program koncertu.

W okresie poprzedzającym jubileusz nadawane będą cykliczne audycje radiowe poświęcone wspomnieniom i dyskusjom członków zespołu, w kawiarni "Pod Kalamburem" odbywać się będą premiery autorskich programów kabaretowych, a także nadany zostanie w telewizji regionalnej cykl okolicznościowych audycji.

Już po obchodach jubileuszu zaplanowano w dniu 1 czerwca br. wielką imprezę plenerową w Rynku pt. "Kalambur Dzieciom" w reżyserii Stanisława Wolskiego.

Stowarzyszenie Członków Zespołu "Kalambur" zaprasza wszystkich swoich przyjaciół do udziału w obchodach jubileuszowych i prosi ich jednocześnie o wsparcie finansowe. Zainteresowanych informujemy, iż siedziba Stowarzyszenia mieści się przy ulicy Kuźnicznej 29 a, tel. 44-44-69, fax 343-26-50. Podajemy także numer konta bankowego: PKO BP II O/Wrocław 10205239-318336-270-1-111.

(Życie Akademickie" (1/98))

UCHWAŁY

Uchwała

Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola
z dnia 27 marca 1998 roku

Kolegium Rektorów wyraża uznanie dla wieloletniej pracy pani mgr Grażyny Tomaszewskiej-Ćupaila na stanowisku kuratora oświaty województwa wrocławskiego. Szczególnie wysoko Kolegium ceni jej wysiłki na rzecz podniesienia poziomu kształcenia i dokształcania nauczycieli, wprowadzenia nowej matury i współpracy z uczelniami Wrocławia. Uważamy, że jej praca w dużym stopniu przyczyniła się do podniesienia poziomu oświaty szkolnej w województwie wrocławskim i uczyniła z tego województwa ośrodek promieniujący na cały region.

Przewodniczący Kolegium Rektorów
(-) Prof.dr hab. Roman Duda
Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego

MODEL PUBLICZNEJ SZKOŁY WYŻSZEJ I JEJ OTOCZENIA SYSTEMOWEGO

Opracowanie pt. "Model publicznej szkoły wyższej i jej otoczenia systemowego" zawierający zasadnicze kierunki nowelizacji prawa o szkolnictwie wyższym to praca zbiorowa pod redakcją Jerzego Woźnickiego, która została przyjęta przez Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP) w dniu 10 marca 1998r.

Opracowanie to jest dziełem Komisji ds. Legislacyjnych KRASP, której przewodniczył z-ca przewodniczącego KRASP - Rektor Politechniki Warszawskiej, prof. Jerzy Woźnicki, a jej członkami byli:

prof. Stefan Jurga – rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,

prof. Zdzisław Kleinrok – rektor Akademii Medycznej w Lublinie,

prof. Wojciech Kurpik – rektor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie,

prof. Józef Mayer – rektor Politechniki Łódzkiej,

prof. Kazimierz Pospieszyl – rektor Wyższej Szkoły Pedagogiki Społecznej w Warszawie,

prof. Tadeusz Szulc – rektor Akademii Rolniczej we Wrocławiu,

prof. Jan Wojtyła – rektor Akademii Ekonomicznej w Katowicach.

Z Komisją współpracował – jako doradca prawny – mec. Piotr Militz.

SYNTETYCZNY WYKAZ WAŻNIEJSZYCH PROPOZYCJI DOTYCZĄCYCH NOWELIZACJI PRAWA O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

Wśród szczegółowych propozycji zawartych w części II opracowania, na szczególną uwagę zasługują:

- zdefiniowanie publicznej szkoły wyższej tak, aby wszystkie uczelnie publiczne były zakładane i działały na ogólnych zasadach - bez względu na charakter ich bazy majątkowej - z rozróżnieniem uczelni akademickich, uczelni nie posiadających uprawnień do kształcenia kadry naukowej oraz uczelni zawodowych;
- dopuszczenie prowadzenia, ale nie zakładania, publicznej wyższej szkoły zawodowej przez samorząd wojewódzki;
- nałożenie obowiązku na szkoły wyższe o statusie uczelni publicznych oraz na szkoły wyższe o statusie uczelni niepublicznych o uprawnieniach uczelni publicznych, uzyskiwania - na ogólnych zasadach - akredytacji planów studiów i programów nauczania w zakresie kierunków studiów, w ramach których wydawane są dyplomy państwowe;
- uregulowanie trybu tworzenia i znoszenia, a także upadłości uczelni publicznej;
- wprowadzenie konkretnych zmian modelowych oraz zniesienie istniejących barier i ograniczeń w celu umożliwienia publicznym szkołom wyższym w większym niż dotąd stopniu współdziałania z innymi podmiotami;
- określenie zakresu pełnej oraz podstawowej (minimalnej) autonomii publicznych szkół wyższych oraz zasad określania kryteriów rozróżniających uczelnie ze względu na zakres dysponowanej autonomii;
- wyraźne sprecyzowanie - wychodząc z zasady podziału władzy - zakresu kompetencji rektora jako organu sprawującego pełnię władzy wykonawczej i senatu jako organu stanowiącego zasady działania uczelni, określającego jej statut, misję i strategię, wyrażającego opinię społeczności akademickiej, wyrażającego zgodę w ważnych sprawach oraz sprawującego nadzór;
- sformułowanie zasady prawa uczelni publicznej o pełnym zakresie autonomii do decydowania o strukturze wewnętrznej oraz o rodzaju, kompetencjach i zasadach powoływania organów uczelni (z wyjątkiem rektora i se-

natu);

- przyznanie prawa uczelni publicznej do tworzenia związków uczelni oraz struktur federacyjnych, w tym mających osobowość prawną;

- określenie zasad nadzoru zewnętrznego nad publiczną szkołą wyższą, sprawowanego przez ministra lub - opcjonalnie - przez radę uczelni;

- zapewnienie możliwości elastycznego i zróżnicowanego rozumienia pojęcia podstawowej jednostki organizacyjnej oraz kształtowania rad programowych i naukowych dla grup jednostek organizacyjnych lub dyscyplin naukowych w szkole wyższej;

- lepsze zagwarantowanie uczelni publicznej prawa do zachowania integralności jej majątku (zasobów), a także prawa do jego wykorzystywania, w tym inwestowania kapitałów (w warunkach przestrzegania pewnych zasad i ograniczeń) dla pozyskiwania środków pozabudżetowych, w tym kredytowych, i powiększania tą drogą możliwości rozwojowych uczelni;

- postulowanie ustawowego gwarantowania praw uczelni w zakresie ochrony własności intelektualnej oraz możliwości egzekwowania zakazu działań konkurencyjnych;

- wprowadzenie prawa uczelni publicznych do stosowania własnego systemu rozliczania zadań dydaktycznych (odstąpienie od stosowania pojęcia pensum jako kategorii ustawowej na rzecz elastycznej formuły pensum jako kategorii uczelnianej) oraz prawa do ustalania własnego uczelnianego systemu wynagradzania;

- wprowadzenie zasad określających możliwość odwoływania organów jednoosobowych - w odniesieniu do rektora na wniosek senatu, w pozostałych przypadkach na wniosek rektora - z jednoczesnym wydłużeniem kadencji do 4 lat;

- ustanowienie ustawowej zasady sprawowania nadzoru nad wszystkimi szkołami wyższymi przez Ministra Edukacji Narodowej przy poszanowaniu zasady regulowania, w trybie rozporządzenia ministra, finansowych i merytorycznych powiązań z innymi resortami (np. w odniesieniu do kosztów usług medycznych świadczonych przez akademie medyczne, w tym kosztów utrzymania

klinik, które powinny być ponoszone przez Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej, lub w odniesieniu do uczelni artystycznych, które powinny korzystać z mecenatu Ministra Kultury i sztuki);

- postulowanie zmiany formuły konstruowania budżetu państwa w odniesieniu do szkolnictwa wyższego z etatystycznej na zadaniową;
 - wprowadzenie nowych, korzystniejszych dla uczelni, regulacji w odniesieniu do zwolnień podatkowych, spraw remontów i inwestycji, podatku VAT, amortyzacji, zamówień publicznych, funduszu socjalnego i akademickiej służby zdrowia;
 - potwierdzenie zasad stosowania w szkołach wyższych 50% stawki kosztów uzyskania przychodów w sposób uwzględniający twórczy charakter pracy nauczycieli akademickich oraz dotychczasowe doświadczenia w stosowaniu regulacji przyjętych przez publiczne szkoły wyższe;
 - bliższe określenie pojęcia studia wyższe w rozumieniu ustawy z uwzględnieniem jego zróżnicowania, utrzymanie zasad rekrutacji oraz zasady dominacji studiów dziennych (stacjonarnych) jako podstawowego rodzaju studiów;
 - przedstawienie konkretnego projektu systemu współpłatności za studia wraz ze wskazaniem zasad i trybu wdrażania tego systemu (wariant I), a ponadto ideowe sformułowanie alternatywnego podejścia do tego problemu (warianty II i III);
 - wzmocnienie pozycji szkoły wyższej jako "pracodawcy bezpośredniego" poprzez przyznanie większej swobody organom szkoły w zakresie kształtowania kryteriów i form prawnych zatrudnienia, wzajemnych zobowiązań i odpowiedzialności za naruszenie obowiązków pracowniczych;
 - zwiększenie regulacyjnej roli statutu uczelni, który powinien być ważnym źródłem prawa pracy w szkolnictwie wyższym, co oznaczałoby ograniczenie bezpośredniej ingerencji ustawodawcy w kwestie regulowania wzajemnych zobowiązań w stosunkach pracy nauczycieli akademickich;
 - rozszerzenie swobody kontraktowej w stosunkach pracy w szkole wyższej poprzez rozwiązania:
 - zwiększające wynagrodzenia w podstawowym miejscu pracy w szkole;
 - ograniczające możliwości dodatkowego zatrudnienia poprzez wymóg uzyskania zgody rektora;
 - zadaniowego ustalania obowiązków;
 - zwiększenia motywacyjnej roli wynagrodzenia;
 - ochrony własności intelektualnej;
 - promocja metody akademickiego dialogu społecznego, w tym wzmocnienie roli prawa autonomicznego kształtowanego w szkole wyższej poprzez statut, układy zbiorowe pracy i porozumienia;
 - postulowanie stabilizacji ekonomicznej pracowników szkolnictwa wyższego przy jednoczesnym znacznym wzmocnieniu elementów motywacyjnych w wynagrodzeniu za pracę, w taki sposób, aby wynagrodzenie składało się z płacy gwarantowanej i premii;
 - utrzymanie istniejącej hierarchii stanowisk nauczycieli akademickich, tzn.:
 - profesora zwyczajnego
 - profesora nadzwyczajnego
 - adiunkta
 - asystenta
- w grupie pracowników dydaktycznych, stanowisk:
- starszego wykładowcy
 - wykładowcy
- oraz utrzymanie możliwości przygotowania się studenta

do pracy naukowo-dydaktycznej w ramach statusu asystenta-stażysty;

- zachowanie dotychczasowych uregulowań związanych z długoletnią pracą w szkolnictwie wyższym, w szczególności korzystniejszych od powszechnie obowiązujących uprawnień emerytalnych nauczycieli akademickich;
- określenie podstawowego miejsca pracy i dodatkowo zatrudnienia w szkolnictwie wyższym;
- wprowadzenie - w miejsce dotąd działających osobno: Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych (CK) oraz postulowanej Akademickiej Komisji Akredytacyjnej (AKA) - nowej instytucji o tej samej nazwie Rada Główna Szkolnictwa Wyższego (RGSW), o strukturze trzech izb: tzw. Rady Głównej, CK i AKA, jako jednej centralnej instytucji ds. regulacji - standaryzacji i akredytacji w szkolnictwie wyższym, z wprowadzeniem zasady pośredniego wyboru członków Rady Głównej przez senaty szkół wyższych;
- wprowadzenie nowych uregulowań na rzecz utrzymania jakości w szkolnictwie wyższym, poprzez ustanowienie AKA jako izby w nowej RGSW, ale także poprzez inne rozwiązania mające charakter systemowych przesłanek zapewniania jakości;
- utrzymanie istniejących stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego oraz tytułu naukowego profesora;
- propozycja przekształcenia formuły i zadań CK w kierunku ograniczenia, w odniesieniu do uprawnionych rad naukowych, zadań związanych z podejmowaniem decyzji dotyczących poszczególnych wniosków indywidualnych, na rzecz decyzji regulacyjnych i wynikających z funkcji nadzorczych;
- przyjęcie ustawowej zasady instytucjonalnego reprezentowania przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Wyższych uczelni członkowskich, oraz przedstawiania przez Radę Główną stanowiska w sprawach zasadniczych kierunków rozwojowych, ustawodawstwa, a także systemu finansowania szkolnictwa wyższego i sfery nauki - w uzgodnieniu z KRASP ;
- przyjęcie zasady, że uczelnie artystyczne dokonują promocji swej kadry przy udziale tej samej instytucji kwalifikacyjnej, tj. CK, co i pozostałe szkoły wyższe;
- przyjęcie postulatu nadania przyszłej ustawie o nazwie "Prawo o szkolnictwie wyższym", charakteru szczególnego, kodeksowego; a także zasady ogólnego charakteru przyszłej ustawy, w powiązaniu ze znacznie większą niż obecnie rolą statutów szkół wyższych jako źródła prawa.

Warszawa, 14 marca 1998r.
Jerzy Woźnicki

Opracowanie p.t. *Model publicznej szkoły wyższej i jej otoczenia systemowego* zostało przekazane Ministrowi Edukacji Narodowej do wykorzystania w pracach nad nową ustawą o szkolnictwie wyższym. Zgodnie z decyzją Prezydium KRASP adresatami monografii są ponadto rektorzy - członkowie KRASP.

Opracowanie liczące 140 stron jest do wglądu dla osób zainteresowanych w Rektoracie UW.

INFORMACJE DZIAŁU NAUKI

tel. 402-265

KONKURS Stypendium Naukowe im. Profesora Pawła Sulmickiego

Dziekan Kolegium Gospodarki Światowej Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie ogłasza konkurs na Stypendium Naukowe im. Profesora Pawła Sulmickiego, wybitnego ekonomisty specjalizującego się w teorii ekonomii, finansów i polityki gospodarczej.

■ Kandydatami do otrzymania stypendium mogą być pracownicy naukowcy w wieku do 35 lat. O przyznaniu Stypendium decydować będzie Komisja wyłoniona przez Kapitułę Nagrody im. Profesora Pawła Sulmickiego, na podstawie oceny dorobku naukowego kandydata z dziedziny ekonomii, finansów i polityki gospodarczej.

■ Wysokość Stypendium wynosi równowartość 2000 ECU.

■ Kandydatów mogą zgłaszać: samodzielni pracownicy uczelni ekonomicznych, wydziałów ekonomicznych uniwersytetów oraz instytutów naukowo-badawczych,

sami zainteresowani,

■ Zgłoszenia należy kierować w terminie do 30 czerwca 1998 do:

Dziekana Kolegium Gospodarki Światowej
Szkoły Głównej Handlowej
Al. Niepodległości 162, 02-554 Warszawa.

STYPENDIA I NAGRODY Fundacji Na Rzecz Nauki Polskiej

■ Nagrody FNP - za osiągnięcia naukowe uzyskane w okresie czterech lat poprzedzających datę zgłoszenia do konkursu.

Termin zgłoszenia kandydatów do nagrody - 31 maja.

■ Stypendia - subsydia dla profesorów na okresy 3 letnie /Stypendia przyznawane w konkursach zamkniętych, kandydatów typuje Fundacja/.

■ Honorowe Stypendia Naukowe im. A. von Humboldta na okres od 4 do 12 miesięcy.

Termin składania wniosków - 30 września.

■ Roczne stypendia krajowe dla młodych naukowców w wieku do 30 lat.

Termin składania wniosków o stypendia na rok 1999 upływa 31 października 1998r.

■ Stypendia zagraniczne na okres od 6 do 12 miesięcy

dla młodych doktorów w wieku do 35 lat.

Terminy składania wniosków o stypendia - 30 kwietnia i 31 października.

■ O Fundacji w Internecie:

<http://www.fnp.org.pl>

<http://sunsite.icm.edu.pl/FNP>

■ Bliższych informacji o programie działalności FNP na rok 1998 udziela Dział Nauki tel. 402-265.

DOTACJE DLA MŁODYCH NAUKOWCÓW

■ Departament Rolnictwa Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz Ministerstwo Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej Rzeczypospolitej Polskiej ogłaszają możliwość ubiegania się o dotacje pieniężne dla młodych naukowców na prowadzenie badań. Oferowane fundusze mają wspierać polskich naukowców prowadzących oryginalne badania we współpracy z amerykańskimi pracownikami nauki.

■ Preferowane będą następujące tematy: ochrona biologiczna przed szkodnikami, alternatywne wykorzystanie produktów rolnych i leśnych, zastosowanie biotechnologii dla podnoszenia wydajności plonów, gospodarowanie zasobami wodnymi, zasobami leśnymi oraz utylizacja odpadów z zastosowaniem metod nie zagrażających przyrodzie, zdrowa żywność.

■ O przyznanie funduszy ubiegać się mogą polscy naukowcy piszący prace habilitacyjne w jednym z polskich uniwersytetów lub instytutów naukowych, którzy otrzymali stopień doktorski w ciągu ostatnich pięciu lat (nie wcześniej niż w 1993 roku). Z konkursu wyłączone są osoby, które dotychczas korzystały z dotacji instytucji polskich czy amerykańskich lub były głównymi realizatorami międzynarodowych programów badawczych.

■ Maksymalne dofinansowanie projektu może wynieść 70 tys. zł w skali roku. Dotacje będą przekazywane głównemu polskiemu realizatorowi projektu, przy czym okres dofinansowania nie może przekroczyć trzech lat.

■ Wnioski o dotację należy składać do 15 kwietnia 1998 roku, w Ambasadzie Amerykańskiej w Warszawie. Zostaną one rozpatrzone w ciągu 2-3 miesięcy.

NOWE OFERTY DZIAŁU WSPÓŁPRACY Z ZAGRANICĄ

WIOSNA! WIOSNA! WIOSNA!

A z nią nowe nadzieje i marzenia o lecie i kursach językowych!!

Zapraszamy do naszych tablic informacyjnych, gdzie już coraz więcej ofert, a spodziewamy się jeszcze więcej, ciekawych informacji o kursach językowych i spotkaniach letnich w 1998 roku.

Niestety na taki wyjazd trzeba zbierać sobie trochę pieniędzy!!

WARTO!!

Wszystko wskazuje na to, że nasza Uczelnia od nowego roku akademickiego będzie realizowała wymianę studentów i pracowników w ramach programu

SOCRATES. Radzimy kontakt z wydziałowym koordynatorem programu i ewentualne zgłoszenie swojej kandydatury.

Pamiętać musimy jednakże, że tylko najlepsi będą kwalifikowani – wysoka średnia i język bezwarunkowo!!

PRZYPOMINAMY.

- Że moment podpisania umowy o Socratesie zamknął szansę tym, którzy składali wnioski o Individual Grants do TEMPUS-a. Nie będą one rozpatrywane. Współczujemy.

- Pocięgę mogą stanowić przepisy podatkowe, które zwalniają wszelkie otrzymywane z racji udziału w programach TEMPUS i SOCRATES finanse od obowiązkowego opodatkowania. Przepisy do wglądu w DWZ.

- Zawsze jednak warto obserwować co dzieje się w Fundacji Batorego, która co jakiś czas występuje z nowymi ofertami. Tym razem oferuje duże wsparcie na 3-letnie programy, modernizujące dotychczasowe studia doktoranckie w naukach społecznych. Radzimy zainteresować się tym, bo gra jest warta świeczki! Informacje w DWZ.

- Ponownie Studia Europejskie Brugia – Natolin zapraszają do starania się o stypendia na rok 1998/1999. Wspaniała przygoda i masa nowej nauki!!

Po informacji zapraszamy do DWZ studentów V roku,

doktorantów i młodych pracowników nauki.

- Centrum Studiów Praw Człowieka Columbia University oferuje kilka stypendiów zainteresowanym w 4-miesięcznym pobycie badając tematy, wolności religijne, praw człowieka, humanizmu itd. w ich kontekście społecznym.

Informacje i aplikacje u nas.

- Pisząc o umowach zawiadamiamy, że rozpoczęliśmy / poprzez Instytuty/ nabory studentów na praktyki wymienne do Brna /bohemistów/, do Wilna /angliści, pedagogzy i poloniści/, do Lwowa /ukrainiści/ **WALCZCIE!!**

- Przypominamy, także, o zgłoszeniu /wnioski na wyjazd/ planowanych wyjazdów w ramach umów. Strony przyjmujące mają problemy z rezerwacją noclegów, proszą o wcześniejsze powiadomienia.

- Syryjska Republika Arabska organizuje w dniach 7-11.11.1998 Tydzień nauki. Nauki podstawowe / no kto wie, które to?/ na koszt organizatorów mogą wziąć udział w spotkaniu.

Informacje u nas.

- Letnia Akademia Tubinga, jak co roku zaprasza Nauki Społeczne i Przyrodnicze do udziału w seminariach. Tym razem w Pradze, Warszawie, Waszyngtonie.

SUPER CIEKAWE. Limitu wieku brak!!

- Jeszcze ostatnie szanse na stypendia GFPS i Stowarzyszenia Polska-Niemcy. Radzimy się pośpieszyć!

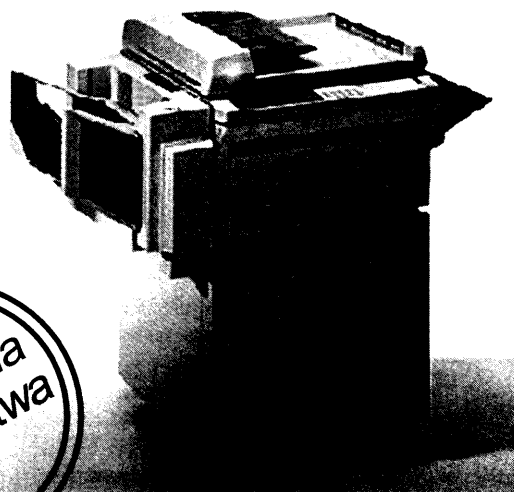
Canon

Najwyższej jakości sprzęt biurowy

- **Kserokopiarki**
- **Telefaksy**
- **Drukarki komputerowe**

Najwyższej jakości obsługa serwisowa

- **Materiały eksploatacyjne**
- **Naprawy pogwarancyjne**
- **Przeeglady okresowe**

RAND

RAND s.c. ul. Mickiewicza 4. 51-619 Wrocław, tel. (071) 72-94-61

**PRZEGLĄD
UNIWERSYTECKI**
Pismo Uniwersytetu Wrocławskiego

Redaktor: KAZIMIERA DĄBROWSKA, e-mail:kada@adm.uni.wroc.pl
Adres Redakcji: pl.Uniwersytecki 1, 50-137 Wrocław, tel. 402-212, fax 402-232
Przygotowanie do druku i druk: VOLUMEN, ul.Różyckiego 14, 51-612 Wrocław
tel. 0601 70-36-10